

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 30.11.2016 r.

DOOŚ-OAI.4200.5.2016.pGD

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołań: Stowarzyszenia Moje Zielonki, Krystyny Baran, Władysława Barana, Iwony Jasiak, Mariusza Jasiaka, Bożeny Mckibbin, Agnieszki Góry, Wojciecha Góry, Marty Moś, Tadeusza Łyska, Anny Czerepak, Krzysztofa Skwary, Jolanty Ziętary, Adama Ziętary, Grażyny Godzik, Krzysztofa Godzik, Beaty Zabiegaj, Bogdana Zabiegaj, Karoliny Obary, Marka Obary, wspólnot mieszkaniowych: Krakowskie Przedmieście 1, Krakowskie Przedmieście 2, Krakowskie Przedmieście 3, Krakowskie Przedmieście 7 w Zielonkach oraz JWPE Development Sp. z o.o. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 15 stycznia 2016 r., znak: OO.4200.19.2013.AK/BP,

1. Uchylam pkt I.2.6 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„W celu ochrony środowiska przyrodniczego:

- a) Prace należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, do którego zadań należy podjęcie odpowiednich działań ochronnych w przypadku stwierdzenia zagrożenia dla chronionych gatunków i siedlisk przyrodniczych w wyniku prowadzenia robót budowlanych. W szczególności do obowiązków nadzoru przyrodniczego należy:
- Przed rozpoczęciem prac budowlanych sprawdzenie terenu, na którym mają być prowadzone roboty budowlane, pod kątem występowania stanowisk rozrodczych zwierząt chronionych. W przypadku stwierdzenia zagrożenia dla chronionych gatunków w wyniku prowadzenia robót budowlanych podjęcie odpowiednich działań przewidzianych w ustawie o ochronie przyrody, umożliwiających np. przeniesienie chronionych gatunków z terenu budowy, itp.
  - Nadzór nad zabezpieczeniem drzew i krzewów nie przeznaczonych do wycinki przed ewentualnymi uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w trakcie prac budowlanych (dotyczy systemów korzeniowych oraz pni). Zabezpieczenie należy wykonać np. poprzez oszalowanie pni drzew deskami lub obłożenie matami ze słomy.
  - Nadzorowanie zakresu i terminów prac w trakcie prowadzenia robót w związku z budową obiektu mostowego (w ciągu drogi serwisowej) przekraczającego rzekę Prądnik.
  - Obserwacje zachowania ichtiofauny na odcinku rzeki poniżej prowadzonych robót. Kontroli winien dokonywać ichtiolog na odcinku do 200 m poniżej miejsca prowadzenia robót.

- Stałe obserwacje najcenniejszych terenów występowania płazów na odcinkach przeznaczonych pod plac budowy, zaplecza budowy, bazy techniczne, składy materiałów budowlanych oraz drogi dojazdowe. W miejscach tych inwestor powinien zastosować tymczasowe dwustronne ogrodzenia ochronne, które zostaną usunięte po zakończeniu robót budowlanych na danym odcinku. Ogrodzenie musi być szczelne, wykonane z folii, tworzywa sztucznego lub siatki (o oczkach mniejszych niż 0,5 cm x 0,5 cm) o wysokości min. 60 cm nad powierzchnią terenu. Zastosowany materiał musi być częściowo wkopany w ziemię (na głębokość min. 30 cm) i posiadać tzw. przewieszkę tj. odgięcie (min. 10 cm) materiału w górnej części na zewnątrz drogi, placu, zaplecza, bazy lub składu, w kierunku otaczającego teren pod kątem 45-90°. Po zewnętrznej stronie ogrodzenia należy usunąć wyższą roślinność, w tym krzewy, w pasie szerokości ok. 1 m. Herpetolog w ramach nadzoru przyrodniczego może w sytuacjach koniecznych wskazać dodatkowe odcinki wymagające zastosowania tymczasowych ogrodzeń ochronnych. Zabezpieczenie powinno być wykonane przed rozpoczęciem wędrówek płazów - do połowy marca, ewentualnie później w przypadku dłuższego utrzymania się pokrywy śnieżnej i temperatury poniżej 0°C. Wzdłuż ogrodzenia ochronnego wykopać dolki o wymiarach ok. 0,5 m x 0,5 m x 0,2 m, które będą wyłożone folią z otworami, aby woda opadowa mogła swobodnie wypływać. Kontrola pułapek i odłowy herpetofauny powinny odbywać się w okresie od 1 marca do 15 października, w tym w szczycie migracji, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 września do 15 października, dwa razy dziennie (w porze porannej oraz przedwieczornej), a po zakończeniu intensywnych migracji co dwa dni. Odłowione osobniki przenosić we właściwe siedlisko, wskazane przez prowadzącego nadzór herpetologa, oddalone o co najmniej 1 km od terenu realizacji inwestycji. Rozmieszczenie i zagęszczenie dołków określi w ramach nadzoru przyrodniczego herpetolog.
- Nadzór nad pracami związanymi z budową przejść dla płazów i urządzeń zabezpieczających przed wchodzeniem płazów na jezdnię.
- W związku z wycinką drzew inwestor winien zrekompensować stratę w środowisku poprzez wprowadzenie nasadzeń w stosunku co najmniej 1:1. Nadzór przyrodniczy winien zweryfikować materiał nasadzeniowy zakupiony przez inwestora, który powinien być dobrej jakości - odpowiedni pod względem wieku, odporny na zanieczyszczenia gleby (zasolenie) oraz zanieczyszczenie powietrza, a także powinien być odporny na złamania oraz mało wrażliwy na cięcia. Nasadzenia należy wykonać z gatunków rodzimego pochodzenia, właściwych dla siedliska. Miejsca nasadzeń, o ile będzie to możliwe należy zlokalizować w pobliżu zlikwidowanych zadrzewień, w formie kęp lub rzędów. W dolinach cieków linię brzegową należy obsadzić formą krzewiastą wierzb - wierzbą wiciową, nieco dalej od koryta należy posadzić olszę czarną i formy drzewiaste wierzb (np. wierzbę krucha). Nasadzenia należy wykonać w ciągu 1 roku po zakończeniu budowy drogi, w miejscach niezagrożających bezpieczeństwu ruchu drogowego. Należy również zapewnić pielęgnację nasadzeń oraz ich uzupełnienia przez okres 5 lat po posadzeniu.
- W ramach działań kompensujących skutki wycinki drzew i utraty potencjalnych miejsc lęgowych ptaków należy umieścić na istniejących drzewach 40 budek dla ptaków - 20 dla małych (sikor) i 20 dla szpakowatych. Budki lęgowe należy rozmieszczać na drzewach

- odpowiednich pod względem wieku, wysokości i usytuowania w obrębie kęp zadrzewień śródpolnych lub nadrzecznych. Lokalizację budek powinien wyznaczyć specjalista ornitolog.
- Na placu budowy należy eliminować zastoiska wody. Konieczne do wykonania tymczasowe wykopy, rowy, studzienki, odstojniki itp., należy okresowo zabezpieczyć przed możliwością wpadania do nich drobnych ssaków, płazów i gadów oraz poddawać regularnym kontrolom przez herpetologa z nadzoru przyrodniczego, zachowując terminy i częstotliwość kontroli zgodnie z zapisami zmienionego pkt. I.2.6.a) tiret piąte. Przed zasypaniem otwartych wykopów oraz zamykaniem studzienek należy wykonać ich kontrolę na okoliczność obecności małych zwierząt. W przypadku zaobserwowania drobnych zwierząt w wykopach lub urządzeniach odwadniających, a także w przypadku stwierdzenia ich wchodzenia na plac budowy (np. migrujących płazów), zwierzęta należy odłowić i przenieść na odległość nie mniejszą niż 1 km od miejsca wykonywanych prac, w odpowiednie dla danego gatunku siedlisko. W przypadku stwierdzenia masowej migracji zwierząt przez plac budowy, teren ten należy zabezpieczyć stosując odpowiednie rozwiązania, np. grodzenie, o wymiarach wskazanych w pkt. I.2.6.a) tiret piąte.
  - b) Stałe urządzenia służące odwodnieniu drogi, należy trwale zabezpieczyć przed możliwością wpadania do nich drobnych ssaków, płazów i gadów. Zbiorniki retencyjne należy indywidualnie ogrodzić, zachowując parametry techniczne, jak przy stałych płotkach naprowadzających zwierzęta/płazy do przejść (pkt. II.20). Przyjęte rozwiązania muszą być uzgodnione z herpetologiem, który będzie również sprawował nadzór nad ich realizacją.
  - c) Forma i kolorystyka obiektów mostowych, wiaduktów oraz innych elementów trwale ingerujących w przestrzeń krajobrazową winna być zharmonizowana z walorami wizualnymi krajobrazu.
  - d) Umocnienia betonowe urządzeń odwadniających należy stosować tylko w miejscach niezbędnych. W przypadku konieczności umocnienia rowów przy użyciu prefabrykatów betonowych należy zastosować nachylenie skarp rowów $\leq 1:2,5$. Zabrania się stosowania tzw. „korytek krakowskich”, stanowiących pułapki dla płazów.
  - e) Ziemię z wykopów należy składować poza dolinami cieków.
  - f) Wycinkę drzew i krzewów prowadzić poza głównym okresem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 1 marca do 31 sierpnia.
  - g) W celu zmniejszenia efektu bariery psychofizycznej należy zbudować osłony antyolśnieniowe w pobliżu wszystkich przejść dla dużych i średnich zwierząt oraz tunelu pod rzeką Prądnik. Osłony muszą być zlokalizowane powyżej wlotów przejść dolnych (możliwie blisko krawędzi jezdni) oraz tunelu i łączyć się szczelnie z ogrodzeniami naprowadzającymi. Zaleca się stosowanie konstrukcji drewnianych o wysokości zgodnej z wysokością ogrodzeń naprowadzających (220 cm).”

2. Uchylam pkt II.14 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„Należy zastosować ekrany akustyczne, gwarantujące dotrzymanie standardów akustycznych, na terenach podlegających ochronie w następującej lokalizacji:

Strona lewa		Strona prawa	
Od km ok.	Do km ok.	Od km ok.	Do km ok.
3+370	3+820	1+920	2+090
4+640	5+000	3+175	3+370
6+750	7+050	3+395	3+480
7+460	7+550	3+520	3+820
8+050	8+420	7+390	7+460
8+450	8+550	8+500	8+850
10+680	11+040	9+130	9+490
11+060	11+420	10+315	10+430
		12+050	12+548

3. Uchylam pkt II.18 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„Należy wykonać 7 przejść dla zwierząt umożliwiających migrację wzdłuż koryt cieków zespolonych z wiaduktami, mostami i przepustami, według poniższego zestawienia:

Symbol obiektu	km obwodnicy	Nazwa obiektu	Przeszkoda	Długość (szerokość dla obiektów mostowych) [m]	Skrajnia średnia pod obiektem [m]	Parametry obiektu		
						Światło poziome [m]	Światło pionowe (średnie) [m]	Wsp. ciasnoty
WS 01	1+909 (rejon ciek)	Wiadukt w ciągu POK nad ulicą Łokietka i potokiem Sudoł	ul. Łokietka potok Sudoł	35,5	3,0 - 6,0	150	4,50	19,01
MD 04a	ok. 4+308 (rejon ciek)	Most w ciągu drogi zbiorczej nad rzeką Prądnik Biały	rzeka Prądnik Biały	12,50	1,9 - 2,8	18,00	2,50	3,60
P-06	ok. 5+530	Przepust drogowy	dla przeprowadzenia wód z rowów drogowych	57,0	3,00	3,00	3,00	0,15
WS 08	ok. 6+884 (rejon ciek)	Wiadukt w ciągu POK nad potokiem Bibiczanka i ulicą Parkową	potok Bibiczanka ul. Parkowa	39,50	3,5 - 10,0	112,00	6,50	18,43
P-10	ok. 7+926	Przepust drogowy	dla przeprowadzenia wód z rowów drogowych	69,0	3,00	3,00	3,00	0,13

Symbol obiektu	km obwodnicy	Nazwa obiektu	Przeszkoda	Długość (szerokość dla obiektów mostowych) [m]	Skrajnia średnia pod obiektem [m]	Parametry obiektu		
						Światło poziome [m]	Światło pionowe (średnie) [m]	Wsp. ciasnoty
P-12	ok. 8+980	Przepust drogowy	dopływ Sudółu Dominikańskiego	69,0	3,00	3,00	3,00	0,13
P-13	ok. 9+213	Przepust drogowy	potok Sudół Dominikański	69,0	3,00	3,00	3,00	0,13

4. Uchylam pkt II.20 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„Po obu stronach wlotów przepustów, dostosowanych do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt i płazów (w km 4+308, 7+926, 8+980, 9+213), na odcinkach nie krótszych niż 100 m od osi przepustu, w każdym kierunku, należy zainstalować na stałe płotki naprowadzające zwierzęta do wlotów przejść w postaci (w zależności od lokalnych uwarunkowań): płyt polimerowych (pełnych), murków, ramp betonowych lub siatki metalowej (o oczkach nie większych niż 0,5 x 0,5 cm), o wysokości nie mniejszej niż 60 cm od poziomu terenu. Płotki należy wkopać w ziemię na głębokość min. 30 cm. Górna część konstrukcji winna być wygięta w kierunku przeciwnym niż jezdnia (na szerokości około 5-10 cm), pod kątem 45-90°, a zewnętrzne końce systemów (nienaprowadzające do przejść) winny być uformowane w kształcie litery „U”, powodując zmianę kierunku ruchu zwierząt.

Po obu stronach wlotów wiaduktów i mostu dostosowanych do pełnienia funkcji przejść dla dużych i średnich zwierząt na odcinkach nie krótszych niż 100 m od osi przepustu, w każdym kierunku, jak również po obu stronach wlotów tunelu w km 3+816 nad rzeką Prądnik na odcinku nie krótszym niż 200 m wzdłuż drogi, należy zainstalować na stałe ogrodzenie naprowadzające z siatki drucianej na metalowych słupkach, o wysokości co najmniej 220 cm nad powierzchnię terenu, o następujących parametrach:

- od podłoża do wysokości minimum 60 cm wielkość oczek siatki nie może przekraczać wartości 0,5 cm;
- do wysokości 120 cm wielkość oczek siatki nie może być większa niż 5 x 15 cm;
- powyżej 120 cm wielkość oczek siatki nie może być większa niż 15 x 15 cm.

Siatkę należy wkopać w ziemię na głębokość min. 30 cm. Ogrodzenie należy skonstruować w taki sposób, by naprowadzało zwierzęta na przejścia, łączyło się z nimi, lub z osłonami antyślisiennymi w sposób płynny, uniemożliwiający przedostanie się zwierząt na pas ruchu. Prace należy prowadzić pod kierunkiem i zgodnie z wytycznymi herpetologa oraz teriologa z nadzoru przyrodniczego.”

5. Uchylam pkt II.21 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„W przepustach zlokalizowanych w km 5+530, 7+926, 8+980 oraz 9+213 należy wykonać obustronne przejścia dla płazów w formie półek z betonu C(25/30) lub tworzywa sztucznego pokrytego wtopionym piaskiem, o szerokości min. 50 cm, z zewnętrzną krawędzią zabezpieczającą obsypywaniu się gruntu, z pokryciem humusowym o grubości min. 5 cm. Półki zlokalizować/zawiesić min. 50 cm nad dnem przepustów. Mają być prowadzone równolegle do

podłoża i w sposób płynny łączyć się z otoczeniem wylotów przejść, bez konieczności wspinania się na nie zwierząt. Wszelkie prace związane z przedmiotowymi przejściami prowadzić pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniem herpetologa z nadzoru przyrodniczego.”

6. Uchylam pkt V.1 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„Inwestor przy współpracy z nadzorem przyrodniczym złożonym z botanika, ornitologa, herpetologa, chiropterologa, ichtiologa i teriologa powinien przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie sprawozdanie z prowadzonego nadzoru przyrodniczego przynajmniej raz na pół roku.”

7. Uchylam pkt V.5 decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„Budki dla ptaków zawieszone w ramach kompensacji przyrodniczej objąć coroczną oceną stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem z nagromadzonego materiału wyścielającego wnętrze skrzynek, do czasu całkowitej, samoistnej utraty ich funkcjonalności.”

8. Uchylam pkt VI decyzji w całości i w tym zakresie orzekam:

„Nakładam obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W opracowywanym raporcie, przedkładanym w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko należy w szczególności:

1. Wykonać obliczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu i emisji hałasu w oparciu o istniejące na czas wykonania projektu budowlanego, natężenie ruchu na drogach dojazdowych. W obliczeniach uwzględnić oddziaływanie na drogach serwisowych,
2. Przedstawić kilometrą oraz parametry techniczne ekranów akustycznych przewidzianych do realizacji wzdłuż projektowanej drogi, uwzględniając istniejące, na czas składania wniosku o pozwolenie na budowę, zagospodarowanie terenu.
3. Przedstawić ponowną inwentaryzację obejmującą wszystkie studnie w rejonie przedsięwzięcia (także studnie indywidualne - gospodarcze) wraz z analizą potencjalnego wpływu inwestycji na możliwość zmniejszenia ich wydajności i możliwość zanieczyszczenia wód przez nie ujmowanych.
4. Dokonać ponownej analizy wpływu realizacji planowanego tunelu pod Prądnikiem na wody powierzchniowe przekraczające cieku.
5. Zweryfikować odcinki newralgiczne w przebiegu drogi, na których może potencjalnie wystąpić zagrożenie zanieczyszczeniem wód podziemnych tj. takich, gdzie występują grunty przepuszczalne oraz przedstawić sposób ich zabezpieczenia przed potencjalnym negatywnym wpływem inwestycji.
6. Zweryfikować na etapie rozwiązań projektowych lokalizację oraz niezbędne pojemności zbiorników retencyjnych wskazanych w decyzji środowiskowej, pod kątem możliwości przyjęcia wód opadowych zbieranych systemem odwodnienia przedmiotowej obwodnicy, tak aby realizacja przedsięwzięcia nie powodowała dodatkowego zagrożenia podtopieniami terenów sąsiednich.

7. Przedstawić dokładną metodykę i zakres monitoringu porealizacyjnego, nałożonego na inwestora w pkt. V.4 oraz V.6 decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 15 stycznia 2016 r.
8. Uzupełnić inwentaryzację chiropterofauny.
9. Przeprowadzić analizę wezbrań cieków przeprowadzonych pod przepustami, stanowiącymi przejście dla małych zwierząt i na tej podstawie zweryfikować wysokość, na której powinny być zawieszone półki, by znajdowały się powyżej poziomu wody średniej.

Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”

9. W pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

U Z A S A D N I E N I E

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, dalej RDOŚ w Krakowie, ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa północnej obwodnicy Krakowa”.

Od powyższej decyzji w ustawowym terminie odwołanie wniosli:

- pismem z dnia 1 lutego 2016 r. Stowarzyszenie Moje Zielonki,
- pismem z dnia 11 lutego 2016 r. Krystyna Baran i Władysław Baran,
- pismem z dnia 11 lutego Iwona Jasiak, Mariusz Jasiak, Bożena Mckibbin, Agnieszka Góra, Wojciech Góra, Marta Moś, Tadeusz Łysek, Anna Czerepak, Krzysztof Skwara, Jolanta Ziętara, Adam Ziętara, Grażyna Godzik, Krzysztof Godzik, Beata Zabiegaj, Bogdan Zabiegaj, Karolina Obara, Marek Obara,
- pismem z dnia 12 lutego 2016 r. wspólnoty mieszkaniowe: Krakowskie Przedmieście 1, Krakowskie Przedmieście 2, Krakowskie Przedmieście 3, Krakowskie Przedmieście 7 w Zielonkach, reprezentowane przez Mariusza Przybycienia,
- pismem z dnia 15 lutego 2016 r. JWPE Development Sp. z o.o., reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego.

Krystyna Baran i Władysław Baran podnieśli następujące zarzuty:

1. Naruszenie art. 7 Kpa poprzez nieuwzględnienie przy wydawaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia słusznego interesu stron;
2. Naruszenie art. 10 § 1 Kpa oraz art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), dalej ustawa ooś, z uwagi na wyznaczenie zbyt krótkiego, 3-dniowego terminu na zapoznanie się i wypowiedzenie co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji;
3. Naruszenie art. 8 Kpa z uwagi na niedopełnienie obowiązku prowadzenia postępowania przez organ administracji publicznej w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej;

4. Naruszenie art. 81 ust. 1 ustawy ooś z uwagi na ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla budowy północnej obwodnicy Krakowa w wariantcie I, podczas gdy z analizy planu zagospodarowania przestrzennego dla województwa małopolskiego wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie III. Wariant I - proponowany przez inwestora - niesie za sobą konieczność dokonania wielu wyburzeń budynków mieszkalnych, gospodarczych, szklarni i altanek, co z kolei przełoży się na wzrost kosztów inwestycji z powodu wysokich roszczeń odszkodowawczych;
5. Naruszenie art. 107 § 3 Kpa w związku z art. 82 ustawy ooś, bowiem uzasadnienie zaskarżonego rozstrzygnięcia nie odpowiada wymogom wskazanym w przywołanych przepisach. RDOŚ w Krakowie nie odniósł się do uwag i wniosków zgłaszanych przez strony w toku postępowania, nie wyjaśnił również z jakiego powodu zmienił się przebieg inwestycji. Skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

JWPE Development Sp. z o.o., reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego, podniosła następujące zarzuty:

6. Naruszenie art. 66 ust. 1 ustawy ooś poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w oparciu o niekompletny i niespójny raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
7. Naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 18 ustawy ooś poprzez brak sporządzenia streszczenia uzupełnienia w raporcie języku niespecjalistycznym;
8. Naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 3a i pkt. 7 lit. da ustawy ooś poprzez pominięcie w raporcie opisu krajobrazu, w którym ma być zlokalizowane przedsięwzięcie oraz uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na krajobraz;
9. Naruszenie art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. *Kodeks cywilny* (Dz. U. 2016, poz. 380) poprzez nieuprawnione ograniczenie właściciela działki nr 1086/3 możliwości korzystania z należącej do niej nieruchomości;
10. Naruszenie art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), poprzez nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję w chronione konstytucyjnie prawo własności nieruchomości;
11. Naruszenie art. 8 Kpa poprzez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa;
12. Naruszenie art. 7, 10 i 77 Kpa poprzez brak uwzględnienia w postępowaniu słusznego interesu wszystkich stron postępowania oraz nieustalenie istotnych okoliczności sprawy;
13. Naruszenie art. 107 § 1 Kpa poprzez nieprawidłowe sformułowanie rozstrzygnięcia decyzji w części dotyczącej nazwy inwestycji, jej zakresu oraz lokalizacji;
14. Naruszenie art. 6, 7, 8, 11 w związku z art. 107 § 3 Kpa poprzez zbyt lakoniczne sformułowanie uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia oraz brak wyjaśnienia zasadności realizacji inwestycji w przyjętym wariantcie.

Skarżąca Spółka wniosła o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Wspólnoty mieszkaniowe: Krakowskie Przedmieście 1, Krakowskie Przedmieście 2, Krakowskie Przedmieście 3, Krakowskie Przedmieście 7 w Zielonkach, działające przez pełnomocnika Mariusza Przybycienia podniosły następujące zarzuty:

15. Analiza akustyczna dla przedmiotowej inwestycji nie uwzględnia występujących obecnie przekroczeń hałasu przy ul. Krakowskie Przedmieście w Zielonce;
16. Realizacja inwestycji spowoduje bezpośrednie narażenie mieszkańców ww. wspólnot mieszkaniowych na zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody;
17. Prognozy ruchu zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są niedoszacowane;
18. Prognozy poziomu zanieczyszczeń powietrza nie uwzględniają mikroklimatu, jaki panuje w dolinie Prądnika, tj. występowania cisz atmosferycznych, inwersji termicznych i mgieł, pokrycia terenu i jego zagospodarowania, utrudniającego przewietrzanie;
19. W obliczeniach dotyczących zanieczyszczeń powietrza nie wzięto pod uwagę zanieczyszczeń pochodzących z ulicy Krakowskie Przedmieście w Zielonkach, planowanej Trasy Wolbromskiej, planowanych parkingów Park&Ride i rozbudowy ulicy Pachonńskiej;
20. Do obliczeń w zakresie zanieczyszczeń powietrza wykorzystano nieaktualną różę wiatrów z lat 1970-1980;
21. W raporcie nie zawarto informacji na temat metodyki przeprowadzonych inwentaryzacji przyrodniczych, terminów kontroli, warunków pogodowych oraz osób wykonujących badania w terenie;
22. Wyjście z tunelu TS04 w wariancie I znajduje się na trasie migracji średnich zwierząt, żerujących w rejonie użytku ekologicznego „Dolina Prądnika” i wzdłuż rzeki Prądnik;
23. Raport z 2012 r. zawiera nieaktualne dane oraz liczne błędy merytoryczne i językowe, zaś 121-stronicowe uzupełnienie raportu powoduje, że całość jest niespójna i niezrozumiała;
24. Informacje przedstawione w raporcie nie są obiektywne i mają na celu uzasadnienie za wszelką cenę, że wariant I jest najkorzystniejszy dla środowiska, społeczeństwa i zabytków;
25. W raporcie brak jest ekspertyzy geologicznej; nie odniesiono się do prawdopodobieństwa wystąpienia katastrofy górniczej i budowlanej w związku z drążeniem i eksploatacją tunelu pod terenem zabudowanym w Zielonkach.

Skarżący wnoszą o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, z uwzględnieniem opracowania aktualnego, jednolitego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz przesunięcia wyjścia z tunelu TS04 w km 3+816 o ok. 700 m za drogę gruntową bez nazwy, w rejon planowanego przepustu drogowego P-06 w km 5+530, bliżej opuszczonego Wojewódzkiego Szpitala Okulistycznego w Witkowicach.

Iwona Jasiak, Mariusz Jasiak, Bożena Mckibbin, Agnieszka Góra, Wojciech Góra, Marta Moś, Tadeusz Łysek, Anna Czerepak, Krzysztof Skwara, Jolanta Ziętara, Adam Ziętara, Grażyna Godzik, Krzysztof Godzik, Beata Zabiegaj, Bogdan Zabiegaj, Karolina Obara, Marek Obara we wniesionym odwołaniu:

26. Wyrazili swój sprzeciw wobec realizacji inwestycji drogowej z pominięciem budowy ekranów akustycznych na wysokości ulic Brzozowej i Spacerowej w Bibicach. W opinii skarżących, hałas z obwodnicy, spotęgowany hałasem z podchodzących do lądowania na lotnisku w Balicach samolotów, bez zastosowania ekranów akustycznych wzdłuż ulic Brzozowej i

Spacerowej w Bibicach uniemożliwi dotrzymanie standardów jakości środowiska w zakresie ochrony przed hałasem i będzie stanowić zagrożenie dla zdrowia okolicznych mieszkańców.

Stowarzyszenie Moje Zielonki zarzuciło naruszenie art. 107 § 3 Kpa, art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy ooś w związku z art. 66 ust. 1 pkt 18, art. 30 ustawy ooś oraz art. 8 i 11 Kpa poprzez:

27. Oparcie decyzji o raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w nieprzejrzywej formie trzech dokumentów: raportu głównego, inwentaryzacji przyrodniczej oraz 121-stronicowego uzupełnienia raportu, pozbawionego streszczenia w języku niespecjalistycznym,
28. Zaniechanie wskazania w uzasadnieniu decyzji dowodów, na których organ się oparł,
29. Zaniechanie wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko,
30. Sporządzenie uzasadnienia decyzji z wykorzystaniem języka specjalistycznego, utrudniającego lub uniemożliwiającego zrozumienie istotnej części argumentacji organu.

Stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, względnie uchylenie decyzji w części i orzeczenie co do istoty sprawy.

Pismem z dnia 30 maja 2016 r. Stowarzyszenie Moje Zielonki uzupełniło wniesione odwołanie i przedstawiło dodatkowe zarzuty naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy ooś oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret 1 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit a i c oraz pkt 8 lit a i c ustawy ooś poprzez:

31. Rozstrzygnięcie sprawy na podstawie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym nie przedstawiono wiarygodnych danych dotyczących tła zanieczyszczeń powietrza, występującego aktualnie na terenie planowanej inwestycji, co uniemożliwia dokonanie właściwej prognozy emisji zanieczyszczeń dla tych obszarów;
32. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w oparciu o raport o oddziaływaniu na środowisko, zawierający nierzetelne prognozy natężenia ruchu i dotknięty istotnymi brakami w zakresie analiz i opisu oddziaływań: skumulowanych, pośrednich i długoterminowych planowanego przedsięwzięcia;
33. Nieuwzględnienie propozycji Stowarzyszenia Moje Zielonki, dotyczącej zastosowania tzw. cichej nawierzchni oraz ograniczenia prędkości maksymalnej do 80 km/h.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdzono, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uwag i wniosków składanych przez strony i społeczeństwo w toku postępowania, oraz zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych.

Działając w zgodzie z art. 136 Kpa, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, w ramach którego inwestor został wezwany pismem z dnia 4 lipca 2016 r., znak: DOOŚ-OA1.4200.5.2016.AL.4, do wyjaśnienia wątpliwości i uzupełnienia dokumentacji przedmiotowej sprawy w zakresie m.in. wpływu inwestycji na środowisko gruntowo-wodne i planowanego odwodnienia drogi, analizy hałasowej i planowanych do zastosowania ekranów akustycznych, prognoz natężenia ruchu, zanieczyszczeń powietrza, inwentaryzacji przyrodniczej, wpływu inwestycji na gatunki roślin i zwierząt. Pismem z dnia 7 września 2016 r. pełnomocnik inwestora udzielił odpowiedzi na wezwanie tutejszego organu, w załączeniu przedkładając jednolitą wersję raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, opatrzonego datą „7 wrzesień 2016 r.” wraz z załącznikami, po czym pismem z dnia 27 października 2016 r. przedłożył dopracowany ostateczny raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sygnowany datą „27 październik 2016 r.”.

Posiadany materiał dowodowy pozwolił tutejszemu organowi na skorygowanie warunków określonych w punktach I.2.6, II.14, II.18, II.20, II.21, V.1, V.5, VI zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi przekazanej przez wnioskodawcę pismem z dnia 7 września 2016 r. wskazano, iż *zasadniczo na samej trasie projektowanej obwodnicy, nie ma miejsc gniazdowania ornitofauny*, jednakże jednocześnie podniesiono, iż *poszczególne gatunki mogą złożyć gniazda w okresie przed przystąpieniem do realizacji inwestycji już po przeprowadzonych badaniach*. Podkreślono również, że *wycięcie koniecznych do usunięcia drzew może w niewielkim stopniu zawęzić ich (ptaków) areal lęgowy* (str. 55). Biorąc więc pod uwagę, iż nie można wykluczyć wpływu planowanej wycinki drzew i krzewów na biologię ornitofauny oraz ich siedliska, istotne jest zapobiegnięcie bezpośredniej ingerencji w miejsca lęgowe ptaków, poprzez prowadzenie wycinki poza ich okresem lęgowym. Wbrew stanowisku organu I instancji, w ocenie GDOŚ nie ma uzasadnienia dla wprowadzenia odstępstwa od zakazu eliminacji zieleni w okresie rozrodczym awifauny. Stosowanie takiej derogacji możliwe jest wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, np. w sytuacji bardzo dużej powierzchni roślinności przewidzianej do usunięcia podczas realizacji inwestycji, i nie może być regułą dla każdego z przedsięwzięć, wymagających decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Skala wycinki przy niniejszej inwestycji jest na tyle niewielka, że nie uzasadnia dokonywania tej czynności w sezonie lęgowym ptaków, co może skutkować zarówno bezpośrednimi stratami w lęgach w okresie wysiadywania i karmienia, jak i w położonych w sąsiedztwie gniazdach, ze względu na płoszenie. Aby wyeliminować możliwość ww. strat wśród awifauny konieczne jest nadanie nowego brzmienia warunkowi I.2.6 poprzez uchylenie treści punktu I.2.6.a) tiret drugie i dodanie warunku I.2.6.f), określającego okres wyłączenia prac polegających na wycince drzew i krzewów między 1 marca a 31 sierpnia.

Zmiana warunku I.2.6 poprzez skorygowanie warunku wskazanego w pkt I.2.6.a) tiret szóste decyzji organu I instancji jest wymagana ze względu na potrzebę zabezpieczenia nie tylko pasa robót oraz dróg transportu w miejscach występowania płazów, ale także wszystkich struktur (zaplecza budowy, baz technicznych, składów materiałów), przed przedostaniem się tam nie tylko przedstawicieli herpetofauny, ale również małych ssaków. Wymienione miejsca związane z budową przedsięwzięcia stanowią pułapkę ekologiczną i mogą powodować dodatkową śmiertelność małych przedstawicieli fauny. Konieczne jest zatem odpowiednie zabezpieczenie tego typu terenów poprzez montaż siatki ogrodzeniowej o konkretnych wymiarach i zakończeniu, która stanowi najskuteczniejszy środek chroniący przed przedostawaniem się płazów i małych

ssaków do obszarów dla nich nieprzeznaczonych i niebezpiecznych. W związku z powyższym zmianie uległy również parametry zaproponowanych ogrodzeń, tak by gwarantowały ich pełną skuteczność. Kierując się dotychczasowym doświadczeniem organu i dostępną literaturą, uszczegółowiono także wymiary dołków wyłożonych folią oraz terminy zbierania gromadzących się wzdłuż siatki oraz w dołkach płazów. Powyższe działania pozwolą ograniczyć do minimum śmiertelność herpetofauny i innych małych zwierząt w czasie budowy oraz zapewnią bezpieczne dotarcie do miejsc rozrodu i zimowania. Dodatkowo zwiększono minimalną odległość, na jaką zwierzęta powinny być przenoszone, gdyż typowy zasięg migracji płazów mogących występować na danym terenie może wynosić do 1 km. Przenoszenie gatunków na wskazaną odległość zagwarantuje brak negatywnego oddziaływania inwestycji na ww. grupę zwierząt zarówno na etapie realizacji, jak również eksploatacji przedsięwzięcia. Podkreślono również odpowiedzialność herpetologa z nadzoru przyrodniczego za prawidłowe wykonanie nakładanych w omawianym punkcie obowiązków, w tym określenie, pominiętego przez organ I instancji, rozmieszczenia i zagęszczenia dołków.

Zgodnie z propozycją inwestora, przedstawioną w piśmie z dnia 7 września 2016 r., warunek I.2.6 zreformowano w punkcie I.2.6.a) tiret siódme niniejszej decyzji, poprzez dostosowanie wielkości nasadzeń kompensacyjnych do wielkości powierzchni planowanej wycinki. Ponadto wykreślono z przedmiotowego warunku stwierdzenie „Prawidłowo ukształtowane pokroje drzew i krzewów nie będą wymagały w przyszłości kosztownych i radykalnych cięć, które są najczęstszą przyczyną zamierania roślin”, gdyż zapis ten nie nakłada na wykonawcę żadnych obowiązków, więc nie ma uzasadnienia dla jego wprowadzania.

W ramach zmiany punktu I.2.6.a) tiret dziewiąte decyzji RDOŚ w Krakowie wskazano, iż wprowadzenie budek lęgowych jest kompensacją utraconych siedlisk ornitofauny, a nie działaniem minimalizującym, co wynika z art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2016, poz. 672 ze zm.).

Korekta warunku I.2.6.a) tiret dziesiąte z decyzji RDOŚ w Krakowie polega również na szczegółowym określeniu specjalisty działającego w ramach nadzoru przyrodniczego. Ponadto ponownie w nim podkreślono by odłowione zwierzęta przenosić na odległość nie mniejszą niż 1 km. Dodatkowo uszczegółowiono, by ewentualne grodzenie wykonać w oparciu o zapisy zmienionego punktu I.2.6.a) tiret piąte niniejszej decyzji, co zagwarantuje ich pełną skuteczność i zapewni jednolite założenia dla całości decyzji, oraz by zachować terminy i częstotliwość kontroli zgodnie z zapisami zmienionego pkt. I.2.6.a) tiret piąte niniejszej decyzji.

Warunek I.2.6 został skorygowany również poprzez uchylenie części warunku I.2.6.b), gdyż stanowi powtórzenie punktu I.2.6.a) tiret dziesiąte zaskarżonej decyzji. Dodatkowo, z uwagi na brak informacji o możliwych przyjętych rozwiązaniach oraz metodach realizacji zabezpieczeń, wskazano na konieczność objęcia tych działań nadzorem herpetologa. Uszczegółowiono ponadto, by wszystkie zbiorniki retencyjne ogrodzić, zachowując przyjęte przy płotkach naprowadzających parametry techniczne, gdyż mogą one stanowić pułapkę dla płazów i innych drobnych zwierząt. Aby mogły być dla nich dostępne, muszą spełniać konkretne wymagania odnośnie parametrów i zasad gospodarowania (odpowiednie terminy czyszczenia, okresy retencionowania wody itp.), czego inwestor nie zagwarantował.

Omawiany warunek I.2.6 rozszerzono w punkcie I.2.6.d) o zapis mówiący, by w przypadku konieczności zastosowania betonowych umocnień rowów odwodnieniowych ich skarpy miały

nachylenie $\leq 1:2,5$. Wykluczy to możliwość powstania pułapek dla płazów, gadów i drobnych ssaków. Umożliwi również bezpieczne przekraczanie wskazanych urządzeń przez zwierzęta.

RDOŚ w Krakowie pominął w treści decyzji kwestię lokalizacji osłon antyolśnieniowych w pobliżu przejść dla dużych i średnich zwierząt. Biorąc pod uwagę, iż niezbędne jest ich zastosowanie, aby planowane środki minimalizujące w postaci przejść dla zwierząt były skuteczne i spełniały funkcję, jaką im wyznaczono, konieczne jest wprowadzenie do decyzji warunku nakładającego konieczność ich zastosowania. Z tego względu skorygowano warunek I.2.6 poprzez dodanie punktu I.2.6.g).

Postępowanie wyjaśniające przeprowadzone na etapie drugiej instancji potwierdziło, iż RDOŚ w Krakowie błędnie wskazał w zaskarżonej decyzji lokalizację ekranów akustycznych, gwarantujących dotrzymanie standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie. Powyższe było prawdopodobnie wynikiem nieczytelnych załączników graficznych, uniemożliwiających weryfikację poprawności zaproponowanych lokalizacji ekranów akustycznych oraz rozbieżnych informacji w zakresie lokalizacji planowanych do zastosowania ekranów akustycznych w dokumentach przedkładanych przez inwestora. Dlatego, w oparciu o informacje przedstawione w ostatecznej wersji raportu z 27 października 2016 r. oraz na załącznikach graficznych nr 6.1, 6.2, 6.3, 6.3a, 6.4, 6.4a, w punkcie 2 niniejszej decyzji organ odwoławczy skorygował brzmienie warunku II.14 nadane przez organ pierwszej instancji, poprzez określenie właściwej lokalizacji ekranów.

Zmiana punktu II.18 wynika z przedstawionych przez inwestora, w piśmie z dnia 7 września 2016 r., dodatkowych informacji wskazujących długość planowanych obiektów oraz zmieniających parametry przepustów, poprzez zmniejszenie światła poziomego obiektu z 5 do 3 m. Zaproponowane zmiany spowodowały konieczność zweryfikowania przedstawionych w decyzji RDOŚ współczynników ciasnoty, co zostało uczynione.

Zmiana warunku określonego w punkcie II.20 zaskarżonej decyzji dotyczy zwiększenia długości ogrodzeń naprowadzających do 100 m od osi przepustu oraz wskazania dokładnych ich parametrów. Wyszczególniono przy tym odpowiednie wymiary ogrodzenia, w zależności od gatunków zwierząt korzystających z zaproponowanego przejścia. Wskazano również na konieczność zastosowania ogrodzeń naprowadzających wzdłuż drogi po obu stronach wlotów tunelu nad rzeką Prądnik, aby ukierunkować migrację gatunków, korzystających z występującego tam lokalnego korytarza ekologicznego, na teren ponad tunelem, który zapewni im swobodne przejście. Przytoczone parametry przyjęto, kierując się dotychczasowym doświadczeniem, stwierdzającym efektywność tak przyjętych rozwiązań. Gwarantować one będą skuteczne naprowadzanie występujących na tym terenie gatunków zwierząt na przejścia specjalnie dla nich przeznaczone, jak również zapewnią trwałość stosowanych ogrodzeń. Dodatkowym wymogiem jest prowadzenie prac w zakresie omawianych rozwiązań pod kierunkiem herpetologa oraz teriologa z nadzoru przyrodniczego.

Wprowadzone zmiany w punkcie II.21 decyzji z dnia 15 stycznia 2016 r. uwzględniają stanowisko inwestora, przekazane w piśmie z dnia 7 września 2016 r., zgodnie z którym wszystkie planowane przepusty będą posiadać obustronne półki dla zwierząt. Rozszerzono ponadto warunek, wskazując by półki prowadzić równolegle do podłoża i w sposób płynny łączyć je z otoczeniem wylotów przejść. Jest to istotne, gdyż warunkuje prawidłowe wykorzystanie przejścia.

Dodatkowo podkreślono konieczność prowadzenia prac w zakresie omawianych rozwiązań pod kierunkiem herpetologa z nadzoru przyrodniczego.

Warunek V.1 uszczegółowiono, wskazując, aby nadzór przyrodniczy złożony był również z chiropterologa, ichtiologa oraz teriologa. Punkt 1.2.6 tiret piąte decyzji RDOŚ w Krakowie wprost wskazuje na konieczność obecności ichtiologa w ramach nadzoru przyrodniczego, aby więc zachować spójność i przejrzystość decyzji wskazano ichtiologa również w ww. warunku. Podobnie w przypadku teriologia, jego obecność jest wymagana zgodnie z treścią zmienionego przedmiotową decyzją punktu II.20, co zagwarantuje właściwe wykonanie ogrodzeń naprowadzających. Uznano także za zasadny udział chiropterologa w ramach nadzoru, z uwagi na planowaną budowę obiektu mostowego na rzece Prądnik, która stanowi potencjalny korytarz migracyjny dla nietoperzy, tj. nocka dużego, nocka orzęsionego oraz nocka łydkowłosego, stanowiących przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Prądnika PLH120004. Podkreślenia wymaga, iż gatunki te migrują na odległość powyżej 10 km, wykorzystując dolinę rzeczną, w tym przypadku rzekę Prądnik, jako trasę migracji sezonowych i lokalnych, więc odległość planowanej inwestycji od ww. obszaru wynosząca 7,5 km nie wyklucza negatywnego oddziaływania. W przedmiotowym warunku podkreślono ponadto, że obowiązek przedstawienia RDOŚ w Krakowie sprawozdania z prowadzonego nadzoru przyrodniczego spoczywa na inwestorze, nie zaś na nadzorze przyrodniczym.

Warunek V.5 zmieniono, gdyż zdaniem organu drugiej instancji niewystarczający jest wskazany jedynie 3 – letni okres prowadzenia konserwacji. Zaniechanie tych prac po wyznaczonym terminie spowoduje, iż prawdopodobnie w niedługim okresie czasu budki staną się niefunkcjonalne, co będzie równoznaczne z niewypełnieniem przez inwestora zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie nałożonych działań kompensujących. Pomimo, iż planowana jest dodatkowa kompensacja przewidzianej wycinki drzew i krzewów w postaci nasadzeń zastępczych, po upływie trzech lat nie uzyskają one cech usuwanego drzewostanu. Istotne jest więc stałe utrzymywanie budek mających zapewnić kompensację utraconych w wyniku prowadzonej wycinki stanowisk lęgowych ptaków z grupy dziuplaków wtórnych, aż do czasu całkowitej, samoistnej utraty ich funkcjonalności.

Posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko, a co za tym idzie określić wszystkich wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w projekcie budowlanym. W związku z powyższym organ I instancji nałożył w zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Nałożenie na inwestora takiego obowiązku jest równoznaczne z koniecznością jej przeprowadzenia w pełnym zakresie, jednakże w punkcie VI decyzji podkreślono kwestie, na które należy zwrócić szczególną uwagę. W ocenie organu odwoławczego, poza przedstawionymi przez RDOŚ w Krakowie zagadnieniami, istotne jest zaznaczenie, iż szczegółowe dane dotyczące rozwiązań technicznych oraz zakresu prac koniecznych do wykonania w związku z realizacją obiektów, tj. mostów, wiaduktów, przepustów, czy tuneli, pozwolą na dokładne zbadanie oddziaływania związanego z ich realizacją na środowisko przyrodnicze, w tym gatunki nietoperzy, dla których rzeka Prądnik stanowi korytarz migracyjny. Umożliwi również podjęcie odpowiednich działań minimalizujących, bądź kompensujących, tj. uszczegółowienie parametrów przejść dla zwierząt wskazanych do realizacji,

w tym wysokość zawieszenia pólek, aby mogły skutecznie pełnić swoją rolę. W ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko, po zebraniu nowego i zaktualizowanego materiału dowodowego, w postaci m. in. badań i inwentaryzacji oraz posiadając wiedzę o szczegółach technicznych przedsięwzięcia, możliwe będzie przedstawienie także dokładnej metodyki oraz zakresu wskazanego w decyzji RDOŚ w Krakowie monitoringu śmiertelności zwierząt oraz gatunków przenoszonych na inne siedliska, jak również stanu tych siedlisk.

Jednocześnie, mając na uwadze art. 82 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, w świetle którego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b, w punkcie VI niniejszej decyzji wskazano, iż nie ma obowiązku przeprowadzania postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10 ustawy ooś. Ze względu na wielkość, charakter i znaczne oddalenie analizowanej inwestycji od granic państwa nie wystąpi oddziaływanie transgraniczne.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w złożonych odwołaniach, organ drugiej instancji przeanalizował jak niżej.

Ad. 1), 3), 5), 11), 12) 13), 14), 28), 29), 30)

Przytoczone przez skarżących artykuły Kpa zobowiązują organ administracji publicznej do działania w zgodzie z zasadą praworządności (art. 6), dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, poprzez zebranie i rozpatrzenie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, przy uwzględnieniu interesu społecznego i słusznego interesu obywateli (art. 7, 77), prowadzenia postępowania w sposób zapewniający pogłębianie zaufania obywateli do organów Państwa oraz pogłębianie świadomości i kultury prawnej obywateli (art. 8), zapewniając czynny udział stron na każdym etapie postępowania (art. 10). Z kolei art. 30 ustawy ooś odnosi się do obowiązku zapewnienia w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa możliwości udziału społeczeństwa przed wydaniem decyzji lub jej zmianą oraz przed przyjęciem dokumentu lub jego zmianą. W dalszej kolejności organ podejmuje rozstrzygnięcie, a swojej argumentacji daje wyraz w uzasadnieniu faktycznym i prawnym decyzji (art. 107 Kpa w związku z art. 82 i 85 ustawy ooś), realizując zasadę przekonywania (art. 11 Kpa). Artykuły 82 i 85 ustawy ooś wymieniają z kolei elementy, jakie powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Mając na uwadze zarzut niezebrania przez organ pierwszej instancji całokształtu materiału dowodowego sprawy, organ odwoławczy przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, a uzyskane informacje pozwoliły na określenie stanu faktycznego i prawnego sprawy, uprawniającego do zreformowania zaskarżonej decyzji.

Po zapoznaniu się z treścią zaskarżonej decyzji organ odwoławczy uznał, iż zawiera ona wszystkie elementy wymienione w art. 107 § 1 i 3 Kpa oraz art. 85 ust. 2 ustawy ooś, których naruszenia dopatrują się skarżący. Organ prowadzący postępowanie w uzasadnieniu decyzji omówił przesłanki, którymi kierował się przy jej wydawaniu, umotywował ocenę stanu faktycznego oraz wyjaśnił powiązanie między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. Organ wyjaśnił podstawę prawną i przytoczył przepis prawa dla wydanego rozstrzygnięcia. RDOŚ w Krakowie wskazał cel i miejsce realizacji planowanego przedsięwzięcia, przedstawił analizowane warianty,

uzasadnił wybór wariantu preferowanego przez inwestora, opisał czynności procesowe zmierzające do wydania decyzji, przedstawił uwagi i wnioski społeczeństwa, a następnie się do nich ustosunkował. Co prawda organ odwoławczy znalazł pewne mankamenty i niedociągnięcia w treści zaskarżonej decyzji, to jednak co do zasady spełnia ona wymagania ustawowe.

Stowarzyszenie Moje Zielonki nie wskazało w odwołaniu, które fragmenty decyzji są trudne do zrozumienia ze względu na użyte sformułowania. Specyfika decyzji w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań wymaga niekiedy posłużenia się fachowym językiem z zakresu wiedzy specjalistycznej, co jednak automatycznie nie czyni tej decyzji niezrozumiałą.

Analiza treści decyzji z dnia 15 stycznia 2016 r. nie pozwala na przyznanie słuszności zarzutom dotyczącym nieodniesienia się przez RDOŚ w Krakowie do uwag składanych przez strony i społeczeństwo w toku postępowania. Na str. 13-15 zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał procedurę z udziałem społeczeństwa, w ramach której przeprowadzono rozprawę administracyjną otwartą, a następnie na str. 15-34 udzielił wyjaśnień w związku ze złożonymi w toku postępowania uwagami i wnioskami.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Krystyny Baran i Władysława Barana, iż organ pierwszej instancji pominął opisanie okoliczności związanych ze zmianą przebiegu inwestycji. Na str. 16-17 wskazano bowiem, iż w toku postępowania „Spółka Jawna Styler Grzegorz Litewka, Szymon Romaniewski wnieśli wniosek o przesunięcie planowanej obwodnicy tak, aby możliwe było funkcjonowanie nowo powstałej firmy zatrudniającej 89 pracowników. Spółka uzasadniła swój wniosek faktem, iż dostosowywała lokalizację swojej inwestycji do rezerwowanego od wielu lat pasa pod planowaną POK i nie posiadała wiedzy na temat prowadzonego postępowania w RDOŚ. Ponadto firma została wybudowana w oparciu o dofinansowanie unijne, co powoduje konieczność zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli inwestycja nie będzie funkcjonować przez określony czas. Pismo spółki zostało przekazane Inwestorowi z prośbą o uwzględnienie jego treści w uzupełnianym wówczas raporcie, inwestor zmienił lekko trasę przesuwając ją w kierunku północnym tak, aby nie było kolizji z nowo wybudowanymi obiektami. Wariant I przebiegu Północnej Obwodnicy Krakowa (POK) został zmieniony na odcinku od km: 9+823 do km: 11+498.”

Mając na względzie niezadowolenie skarżących z obecnego zakresu inwestycji, należy wskazać, że zadaniem organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie zaproponowanym przez inwestora. W przedmiotowym przypadku miało to miejsce na podstawie przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko. Zakres przedsięwzięcia oraz wszelkie jego zmiany koncepcyjne zależą od inwestora, a rolą organów ochrony środowiska jest ich ocena pod kątem warunków i wymagań środowiskowych. Wariant preferowany przez inwestora daje możliwość realizacji inwestycji bez znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, dlatego organ pierwszej instancji określił dla niego warunki realizacji przedsięwzięcia. W opinii organu odwoławczego RDOŚ w Krakowie, kierując się niezbędnymi zasadami, wynikającymi z przepisów prawa, wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając zapewnienie odpowiednich środków minimalizujących lub zapobiegających negatywnym oddziaływaniom na poszczególne komponenty środowiska.

Należy mieć bowiem na uwadze, że nie wszystkie uwagi i wnioski składane w toku postępowania muszą być zasadne i w związku z tym organ administracji niekoniecznie musi je uwzględniać. Organ pierwszej instancji odpowiedział na uwagi i wnioski złożone w trakcie udziału społeczeństwa w sposób zwięzły i treściwy, uzasadniając każdorazowo zajęte stanowisko.

Zdaniem organu odwoławczego, organ pierwszej instancji dokonał analizy oraz oceny zgromadzonych akt sprawy w stopniu umożliwiającym stronom zapoznanie się z motywami, którymi kierował się przy załatwianiu sprawy, zaś uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest wystarczające. Tym samym, wbrew temu co podnoszą skarżący nie doszło do naruszenia art. 6, 7, 8, 11, 107 § 1 i 3 Kpa w związku z art. 82 ustawy ooś, art. 77 Kpa oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy ooś.

Do zarzutu dotyczącego naruszenia zasady czynnego udziału stron i zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu tutejszy organ ustosunkował się w dalszej części decyzji, odpowiadając na zarzut nr 2.

Ad. 2)

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 10 Kpa oraz art. 79 ust. 1 ustawy ooś, należy wyjaśnić, iż na mocy art. 10 § 1 Kpa organ jest zobowiązany do zapewnienia wszystkim stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z kolei art. 79 ust. 1 ustawy ooś dotyczy zapewnienia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, do czego zobligowany jest organ.

Stosownie do art. 33 ust. 1. w związku z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, po zgromadzeniu niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w art. 33 ust. 2 ustawy ooś, obwieszczeniem z dnia 16 września 2015 r., znak: 00.4200.19.2013.AK, RDOŚ w Krakowie podał do publicznej wiadomości informację o tym, że wszyscy zainteresowani mają możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w terminie 21 dni, tj. od 18 września 2015 r. do 9 października 2015 r. włącznie. Definicja "podania do publicznej wiadomości" określona w art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś zawiera w sobie: udostępnienie informacji na stronie internetowej (Biuletyn Informacji Publicznej); ogłoszenie informacji w sposób zwyczajowo przyjęty w siedzibie organu; ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z dokumentacją sprawy ww. obwieszczenia były zamieszczone: na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie w dniach 16.09.2015 r. – 12.10.2015 r. oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej organu, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Krakowa w dniach 16.09.2015 r. – 1.10.2015 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Wielka Wieś w dniach 16.09.2015 r. – 1.10.2015 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zielonki w terminie od 16.09.2015 r. – 9.10.2015 r. W związku z niedochowaniem wskazanego w obwieszczeniu terminu na składanie uwag i wniosków, RDOŚ w Krakowie wyznaczył dodatkowy, 7-dniowy termin uzupełniający.

Ponadto, organ pierwszej instancji przychylił się do jednego z wniosków, dotyczących prośby o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o czym poinformował społeczeństwo obwieszczeniem z dnia 21 października 2015 r., znak: 00.4200.19.2013.AK. Przywołane obwieszczenie RDOŚ w Krakowie, informujące o dodatkowym terminie 7 dni na składanie uwag i wniosków oraz rozprawie administracyjnej, zostało wywieszone na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie w dniach 21.10.2015 r. – 23.11.2015 r. oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej organu, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Krakowa

w dniach 16.09.2015 r. – 1.10.2015 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Wielka Wieś w dniach 16.09.2015 r. – 1.10.2015 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zielonki w terminie od 16.09.2015 r. – 9.10.2015 r. oraz w Gazecie Krakowskiej w dniu 26.10.2015 r.

Liczne uwagi i wnioski złożone w trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa, jak również duża frekwencja w trakcie rozprawy administracyjnej otwartej w dniu 20 listopada 2015 r., świadczą o tym, że okoliczni mieszkańcy są świadomi planowanej inwestycji i wykazują zainteresowanie postępowaniem. Tutejszy organ nie dopatrywał się nieprawidłowości w informowaniu społeczeństwa o przysługujących im uprawnieniach.

Ponadto, w związku z tym, że skarżący Krystyna Baran i Władysław Baran uczestniczyli w rozprawie administracyjnej otwartej, przeprowadzonej na terenie gminy Zielonki w dniu 20 listopada 2015 r., w czasie której złożyli uwagi i wnioski dot. przedmiotowej inwestycji, należy uznać, że posiadali informacje o toczącym się postępowaniu.

Przepisy dotyczące ogółu społeczeństwa nie ograniczają uprawnień skarżących, którzy jako strony postępowania, mają prawo wypowiedzania się i składania uwag na każdym etapie trwania postępowania, niezależnie od wyznaczonego terminu „21 dni”.

Czyniąc zadość art. 10 Kpa, RDOŚ w Krakowie informował strony postępowania o podejmowanych czynnościach na każdym etapie postępowania, a przed wydaniem zaskarżonej decyzji umożliwił stronom wypowiedzenie się co do zebranych materiałów oraz zgłoszenie ewentualnych żądań. Jak dowodzą zgromadzone akta sprawy, stronom postępowania został umożliwiony czynny udział w każdym stadium analizowanego postępowania, poprzez zastosowanie doręczeń wskazanych w art. 49 Kpa. Tryb doręczania zawarty w art. 49 Kpa jest trybem wyjątkowym w stosunku do tradycyjnego doręczenia, wskazanego w art. 38-48 Kpa.

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, o wydaniu decyzji i innych czynnościach strony zawiadamiane są przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. Upływ zaś czternastu dni, w ciągu których obwieszczenie było dostępne publicznie, powoduje, że czynność doręczenia uważa się za dokonaną ze skutkiem prawnym. Jego istota polega na zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich stron postępowania w sytuacji ich mnogości. Ze względu zaś na specyfikę postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, charakteryzujących się dużą liczbą podmiotów uprawnionych, ustawodawca w art. 74 ust. 3 ustawy o oś zawarł regulację dopuszczającą stosowanie wskazanego art. 49 Kpa. Uprawnienie to jest jednakże warunkowane liczbą stron postępowania przekraczającą 20. Zgodnie z brzmieniem art. 74 ust. 3 ustawy o oś przepis art. 49 Kpa stosuje się, jeżeli liczba stron postępowania przekracza 20. Konstrukcja art. 49 Kpa wskazuje, że zawiadomienie dokonywane jest przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania.

Obwieszczenia wydawane przez RDOŚ w Krakowie w toku postępowania były wywieszane na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu oraz zamieszczane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej, co jest zgodne z utrwaloną praktyką tego organu, stosowaną jednolicie względem wszystkich prowadzonych postępowań administracyjnych. Ponadto organ pierwszej instancji każdorazowo zwracał się do organów gmin, właściwych miejscowo ze względu na lokalizację inwestycji z prośbą o publiczne ogłoszenie przekazywanego w załączeniu

obwieszczenia na tablicach ogłoszeń: Urzędu Miasta Krakowa, Urzędu Gminy Zielonki, Urzędu Gminy Wielka Wieś.

Obowiązek organów administracji publicznej do stania na straży interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, nałożony art. 7 Kpa, nie odbiera stronom prawa aktywnego uczestnictwa w postępowaniu na zasadach wyrażonych w Kpa. Powyższą argumentację potwierdza ugruntowane orzecznictwo sądów administracyjnych w tym zakresie, m.in. orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 stycznia 2009 r. sygn. akt: II OSK 51/08, w którym czytamy, że „(...) w sytuacji, gdy przepisy prawa przewidują dokonanie powiadomienia o postępowaniu w drodze obwieszczenia, to do podmiotów zainteresowanych tym postępowaniem, a nie do organu administracji publicznej, należy podjęcie czynności zapewniających ich czynne uczestniczenie w postępowaniu (...)”.

W opinii organu odwoławczego, wyznaczenie przez RDOŚ w Krakowie 3-dniowego terminu na zapoznanie się i wypowiedzenie co do treści zgromadzonego materiału dowodowego przed wydaniem decyzji nie stanowi o naruszeniu art. 10 § 1 Kpa.

„Zawarte w treści art. 10 § 1 k.p.a. sformułowanie "przed wydaniem decyzji" jednoznacznie wskazuje, że chodzi tu o ten moment postępowania, w którym organ administracji publicznej, po zakończeniu postępowania dowodowego, przechodzi do fazy podjęcia rozstrzygnięcia (...). Możliwość wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji jest więc dla strony niejako ostatnią szansą na przedstawienie i uzasadnienie swojego stanowiska. Natomiast wyznaczenie stronie terminu na wypowiedzenie się jest uzasadnione koniecznością określenia czasu, w jakim organ administracji publicznej oczekiwać powinien na jej stanowisko w sprawie. To, czy strona skorzysta z przysługującego jej prawa, pozostawiono wyłącznie jej uznaniu. Rzeczą organu jest jej to umożliwić.” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 grudnia 2007 r. sygn. akt: V SA/Wa 1991/07).

Strony mają bowiem prawo wypowiadania się i składania uwag na każdym etapie trwania postępowania, niezależnie od wyznaczonych terminów, które stanowią jedynie informację dla stron o fazie postępowania. Stosownie do powyższego, zawiadomienie RDOŚ w Krakowie z dnia 14 grudnia 2015 r., znak: OO.4200.19.2015.AK, informujące strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów, stanowiło sygnał dla stron o przejściu organu do fazy wydawania decyzji.

Ponadto należy podnieść, że jakkolwiek wyznaczony 3-dniowy termin na zapoznanie się i wypowiedzenie co do akt sprawy wypadł w okresie świąteczno-noworocznym, na przełomie grudnia 2015 r. i stycznia 2016 r., to jednak zaskarżona decyzja została wydana 15 stycznia 2016 r., a zatem strony miały jeszcze 2-tygodniowy zapas czasu na dokonanie konkretnych czynności procesowych.

Po dokonaniu analizy postępowania organu pierwszej instancji tutejszy organ nie stwierdził uchybień w zakresie sposobu realizacji zasady czynnego udziału stron.

Ad. 4), 24)

Zgodnie z przywołanym przez skarżących art. 81 ust. 1 ustawy ooś, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant

dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, że dokonanie wyboru wariantu inwestycyjnego danego przedsięwzięcia następuje w wyniku procedury oceny oddziaływania na środowisko, której kluczowym elementem jest analiza raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zadaniem raportu jest określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska oraz ludzi, przy uwzględnieniu przyjętych przez inwestora rozwiązań lokalizacyjnych, projektowych, technologicznych, technicznych i organizacyjnych. Dla organu przeprowadzającego procedurę dokument ten z definicji stanowi podstawowe źródło informacji o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w fazie jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania i likwidacji.

Materiał dowodowy, stanowiący podstawę do wydania zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, obejmował, oprócz wariantu zerowego, polegającego na niepodejmowaniu realizacji przedsięwzięcia, analizę wariantów inwestycyjnych: I (preferowanego przez inwestora) i III.

Przeprowadzone analizy porównawcze wykazały, iż wariant preferowany przez inwestora, w stosunku do wariantu alternatywnego:

- jest krótszy, przez co zajmie mniejszą powierzchnię terenu,
- ze względu na przebieg jest korzystniejszy pod względem wpływu na środowisko przyrodnicze, wykazuje bowiem mniejszą kolizyjność z chronionymi siedliskami przyrodniczymi i gatunkami chronionych roślin, stanowiskami archeologicznymi i potencjalną koniecznością wykonania prac sondażowych,
- w mniejszym stopniu oddziałuje na wody podziemne i powierzchniowe. Zarówno wariant preferowany przez inwestora, jak i wariant alternatywny kolidują z różnymi obiektami budowlanymi, przez co niosą za sobą konieczność wyburzeń, jednakże ocena wpływu rozpatrywanych wariantów obejmowała także szereg innych elementów środowiska, jakie zostały poddane ocenie w toku postępowania.

W celu pełniejszego porównania wariantów przeprowadzono ocenę wielokryterialną. Wagi poszczególnych kryteriów zostały wyznaczone na podstawie znaczenia tych zagadnień dla analizy trasy. W wyniku przeprowadzonej analizy wielokryterialnej uznano za korzystniejszą realizację trasy wariantu I. Z przeprowadzonej przez organ pierwszej instancji i uzupełnionej przez organ odwoławczy oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie I, proponowanym przez wnioskodawcę. W związku z powyższym, nie ma podstaw do zastosowania art. 81 ust. 1 ustawy ooś.

Dodatkowo należy nadmienić, że każdy z wariantów będzie wywoływał sprzeciw określonej grupy społeczeństwa, bowiem na terenach zurbanizowanych nie jest możliwe bezkonfliktowe poprowadzenie drogi mającej przejąć ruch tranzytowy oraz znaczną część ruchu generowanego w Krakowie i gminach położonych na północ od miasta.

Nie zasługują na uwzględnienie niczym nie poparte argumenty skarżących, dotyczące braku obiektywizmu informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko. Raport na zlecenie inwestora został opracowany przez wykonawcę, który zatrudnia ekspertów doświadczonych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko. Ocena dokumentu nastąpiła przy wydawaniu decyzji środowiskowej przez RDOŚ w Krakowie, a następnie w postępowaniu

odwoławczym przez GDOŚ. Organy te nie wydały decyzji automatycznie, ale dokonały oceny dowodowej raportu. Organy administracji, wyspecjalizowane wolą ustawodawcy w ocenach oddziaływania na środowisko, przeanalizowały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy z poszanowaniem aktualnej wiedzy naukowej na dany temat i przy wykorzystaniu wiedzy i własnych doświadczeń. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko poddany został weryfikacji pod kątem zgodności z wymaganiami zawartymi w art. 66 ustawy ooś. Nie można tym samym odbierać mu wiarygodności dowodowej ze względu na fakt, iż sporządzony został na zlecenie inwestora. Należy mieć także na uwadze, że postępowanie w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań toczy się względem planowanych, a nie zrealizowanych przedsięwzięć. Tym samym, szczegółowe dane techniczne planowanego przedsięwzięcia mogą pochodzić wyłącznie od wnioskodawcy. Przedłożony przez inwestora ostateczny raport wraz z aneksami zawiera wszystkie elementy określone w art. 66 ustawy ooś i umożliwia ocenę wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Odnosząc się do zarzutu niezgodności lokalizacji inwestycji z wojewódzkim planem zagospodarowania przestrzennego, należy wyjaśnić, iż plan zagospodarowania przestrzennego województwa ma charakter aktu kierownictwa wewnętrznego i jest narzędziem służącym przede wszystkim koordynacji zamierzeń organizacyjnych, społecznych, gospodarczych i innych, stanowiących obiekt zainteresowania samorządu wojewódzkiego. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie jest aktem prawa miejscowego i nie wiąże organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2016 r., poz. 778 ze zm.), ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wprowadza się do planu miejscowego po uprzednim uzgodnieniu terminu realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i warunków wprowadzenia ich do planu miejscowego, zatem plany te są ze sobą spójne i w przypadku realizacji inwestycji sprawdza się jedynie jej zgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Artykuł 80 ust. 2 ustawy ooś obliguje organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do badania zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jednakże obowiązek ten nie dotyczy m.in. dróg publicznych.

Wobec powyższego zarzut dotyczący badania zgodności lokalizacji inwestycji z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego dla województwa małopolskiego nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 6), 7), 23), 27)

Odnosząc się do zarzutów skarżących, w których podnoszą, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana na podstawie niekompletnej i niespójnej dokumentacji, pozbawionej streszczenia w języku niespecjalistycznym uzupełnienia do raportu, należy wskazać, że stosownie do brzmienia art. 66 ust. 1 pkt 18 ustawy ooś raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko winien zawierać streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu.

W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji poddał dokumentację sprawy wnikliwej weryfikacji i uznał, że materiał dowodowy, w oparciu o który została wydana decyzja z dnia 15 stycznia 2016 r., składający się m.in. z:

- raportu o oddziaływaniu na środowisko z maja 2012 r. wraz z załącznikami,
- 121 – stronicowej erraty do raportu z lipca 2015 r. wraz z załącznikami,

- 9 pism pełnomocnika inwestora, zawierających wyjaśnienia lub uzupełnienia raportu, wraz z załącznikami, jest nieczytelny i niespójny. Z tego względu pismem z dnia 4 lipca 2016 r., znak: DOOS-OAI.4200.5.2016.AŁ.4, m.in. poinformował pełnomocnika inwestora, że preferowane byłoby przedłożenie jednolitej, ostatecznej wersji raportu wraz z załącznikami.

W odpowiedzi na powyższe, Maria Rapacz, reprezentująca Województwo Małopolskie, przy piśmie z dnia 7 września 2016 r. przedłożyła ujednoliconą wersję raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a następnie przy piśmie z dnia 27 października 2016 r. ostateczny raport o oddziaływaniu na środowisko, uwzględniający streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie.

Opracowany dla przedmiotowej inwestycji ostateczny raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, opatrzony datą 27 października 2016 r., jest zgodny z wymogami wskazanymi w art. 66 ustawy ooś, stanowiąc tym samym podstawę orzekania w niniejszej sprawie. Zagadnienia wymagające przeprowadzenia przez organ drugiej instancji dodatkowego postępowania wyjaśniającego nie miały wpływu na istotę rozstrzygnięcia, wobec czego zarzuty skarżących należy uznać za niezasadne.

Ad. 8)

Nie sposób przyznać racji zarzutowi skarżącej Spółki, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pomija opis krajobrazu, w którym ma być zlokalizowane przedsięwzięcie oraz uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na krajobraz. Analiza przywołanego dokumentu wykazała, że element wymagany art. 66 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś, tj. opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane, został zawarty w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko w rozdziałach:

- 2.1 pt.: „Lokalizacja przedsięwzięcia”,
- 2.3 pt.: „Wykorzystanie i zagospodarowanie istniejącego terenu” oraz
- 3.8 pt.: „Obszary chronione i walory krajobrazowe”.

Natomiast uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na krajobraz, wymagane art. 66 ust. 1 pkt 7 lit. da ustawy ooś, zostało ujęte w raporcie w rozdziałach:

- 5.1.10 pt.: „Obszary chronione i walory krajobrazowe” (zawiera analizę przewidywanych oddziaływań na etapie realizacji),
- 5.2.10 pt.: „Obszary chronione i walory krajobrazowe” (zawiera analizę przewidywanych oddziaływań na etapie eksploatacji),
- 6 pt.: „Uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu”.

Zdaniem organu drugiej instancji przedstawiony w ww. rozdziałach opis krajobrazu jest wystarczający i odpowiada wymogom art. 66 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś.

Ad. 9), 10)

Odnosząc się do zarzutów dotyczących naruszenia chronionego konstytucyjnie prawa własności nieruchomości należy wskazać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie narusza prawa własności, bowiem nie daje inwestorowi żadnych praw do terenu potencjalnego zainwestowania. Określa natomiast oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i wymagania jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu czynników niekorzystnych. Na potrzeby uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wnioskodawca nie musi legitymować się tytułem prawnym do nieruchomości lub jej części, przeznaczonej na realizację przedsięwzięcia, a zatem roszczenia prawne nie mogą być skutecznie podnoszone w toku postępowania poprzedzającego jej wydanie. Powyższe znajduje potwierdzenie m.in. w prawomocnym wyroku WSA w Krakowie z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt: II SA/Kr 1208/07: *„Na etapie postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, legitymowanie się tytułem prawnym do nieruchomości objętej zamierzeniem inwestycyjnym, nie jest wymagane. Charakter prawny tej decyzji polega na określeniu wymagań w zakresie ochrony środowiska jakie mają zostać zachowane przez inwestora przy realizacji planowanego zamierzenia i jego dalszej eksploatacji. Decyzja ta nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Legitymowanie się prawem do nieruchomości będzie badane dopiero na etapie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę. W związku z tym zarzuty te mogą być rozpatrywane dopiero na tym etapie postępowania.”*

Kwestia ta została również poruszona przez RDOŚ w Krakowie na str. 33 uzasadnienia zaskarżonej decyzji, w odpowiedzi na pytanie 33.

W przypadku uznania przez skarżących, że decyzje inwestycyjne ingerują w ich konstytucyjnie chronione prawo własności, będzie im przysługiwało prawo dochodzenia roszczeń w stosunku do inwestora, wynikających np. z braku możliwości wykorzystania gruntów (np. na cele budowlane) w konsekwencji realizacji przedsięwzięcia, lecz na etapie uzyskiwania przez niego praw do gruntu w innych trybach. Tym samym zarzuty Spółki JWPE Development Sp. z o.o. są podnoszone nietrafnie.

Ad. 15), 16), 18), 19), 26), 32)

Istotą analizy oddziaływań skumulowanych jest ocena możliwości wystąpienia ewentualnych dodatkowych uciążliwości dla środowiska, wynikających ze współoddziaływania planowanego obiektu z innymi istniejącymi, bądź planowanymi do realizacji przedsięwzięciami.

W kontekście powyższego należy wskazać, że opracowana dla przedmiotowej inwestycji prognoza zanieczyszczeń powietrza i hałasu uwzględnia, oprócz oddziaływań generowanych przez obwodnicę Krakowa, również oddziaływania z dróg serwisowych i dojazdowych do niej oraz skumulowane oddziaływania projektowanej drogi z innymi przedsięwzięciami istniejącymi lub planowanymi, w tym z hałasem i zanieczyszczeniami generowanymi przy funkcjonującej ul. Krakowskie Przedmieście w Zielonce. Z analizy ostatecznego raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika, że kumulacja oddziaływań występować będzie zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji północnej obwodnicy Krakowa i dotyczyć może przede wszystkim oddziaływań akustycznych i emisji produktów spalania paliw w silnikach samochodowych, emisji z terenów innych ciągów komunikacyjnych, co będzie związane ze zmianami natężenia ruchu drogowego na drogach dojazdowych i przedmiotowej obwodnicy Krakowa.

Z ostatecznego raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika, że prognozy ruchu zostały sporządzone na kierunku poprzecznym do obwodnicy dla dróg: Jasnogórska, Władysława Łokietka oraz Krakowskie Przedmieście – DW794 (a w roku 2035 zamiast dwóch ostatnich, dla planowanej do realizacji Trasy Wolbromskiej), 29 Listopada – DK7 oraz Powstańców. Drogi równoległe na południe w stosunku do północnej obwodnicy Krakowa, objęte analizą, stanowią ciąg III obwodnicy Krakowa. Na północ od przedmiotowej obwodnicy brak istotnych dróg przebiegających na kierunku wschód-zachód, aż do wysokości Skały tj. prawie 15 km na północ od projektowanej inwestycji. Ponadto analizie w roku 2035 podlegał projektowany odcinek drogi S7 w rejonie węzła Nowohuckiego.

Wobec zarzutu niedoszacowania prognoz natężenia ruchu poprzez nieuwzględnienie dróg dojazdowych z kierunku północnego do obwodnicy należy wskazać, że prognozy ruchu uwzględniają zarówno stronę północną, jak i południową, co wyraźnie widać np. na załącznikach graficznych, przedstawiających rozkład poziomu hałasu w okolicach węzłów, szczególnie przy węźle z drogą krajową nr 7, gdzie ruch jest największy. Izolinie obejmują jezdnię drogi krajowej nr 7 zarówno po północnej, jak i po południowej stronie obwodnicy, co wynika z uwzględnienia natężenia ruchu po obu stronach drogi. Załącznik graficzny do jednego z pism wyjaśniająco-uzupełniających inwestora z dnia 10 grudnia 2015 r., na który powołuje się skarżące Stowarzyszenie Moje Zielonki ma za zadanie zobrazować jedynie wpływ budowy północnej obwodnicy Krakowa na drogi znajdujące się na południe od obwodnicy. Dokument ten stanowi pokłosie dyskusji, jaka miała miejsce w trakcie rozprawy administracyjnej otwartej. Z kolei graficzna prezentacja prognozy ruchu, obejmująca północną i południową stronę obwodnicy została, w kształcie preferowanym przez skarżących, została uzupełniona na etapie postępowania odwoławczego.

Dla odcinków analizowanych fragmentów obwodnicy oraz dróg dojazdowych prognoza emisji zanieczyszczeń została wykonana poprzez oszacowanie przeciętnych jednostkowych wskaźników emisji podstawowych zanieczyszczeń komunikacyjnych, tj. dwutlenku azotu (NO_2), tlenku węgla (CO) oraz pyłu zawieszonego (PM10) dla poszczególnych rodzajów analizowanych pojazdów (osobowe, dostawcze, ciężarowe, autobusy) dla lat 2020 i 2035.

Pełną analizę wielkości i rozkładu przestrzennego poziomu emisji, łącznie z opracowaniem graficznym, przeprowadzono w oparciu o ww. analizę warunków ruchu i parametrów drogi, dla „wskaźnikowego zanieczyszczenia”, jakim jest NO_2 oraz CO, PM10 i PM2,5.

Z przeprowadzonych symulacyjnych obliczeń propagacji zanieczyszczeń powietrza wynika, że stężenia 1-godzinne jak i średnioroczne dla zanieczyszczenia, jakim jest pył zawieszony PM10 oraz CO, ze znacznym marginesem mieszczą się w tle dyspozycyjnym, wynikającym z aktualnie obowiązujących norm emisji w otoczeniu budynków mieszkalnych. Jedynie w przypadku emisji pyłu zawieszonego PM2,5 i NO_2 obliczone średnioroczne stężenia, ze względu na wysoki poziom aktualnego tła zanieczyszczeń pyłem, nie mieszczą się w stężeniu dyspozycyjnym $D_a - R$ (różnica dopuszczalnego poziomu i tła zanieczyszczenia powietrza przyjętego wg aktualnego stanu zanieczyszczenia powietrza).

W przypadku skumulowanych oddziaływań obwodnicy Krakowa dominujące będzie oddziaływanie w zakresie hałasu, ponieważ do istniejących w sąsiedztwie przedmiotowej inwestycji liniowej ciągów komunikacyjnych oraz linii kolejowej dojdą kolejne emitery, tj. nowoprojektowana trasa S7, droga krajowa nr 7, planowana trasa Wolbromska oraz zwiększony

ruch pociągów po przebiegającej w pobliżu linii kolejowej (w związku z planowanym uruchomieniem Szybkiej Kolei Aglomeracyjnej).

Obliczenia dotyczące propagacji hałasu w przestrzeni wykonano w programie Traffic Noise 2008, wykorzystując model obliczeniowy NMPB-Routes-96 (zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. *w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem* (Dz. U. z 2011 r. Nr 140, poz. 824 ze zm.)). Pozwala on określić równoważny poziom dźwięku w wybranym punkcie na podstawie znajomości położenia źródeł (odcinków dróg) oraz ich parametrów akustycznych, charakterystyki podłoża terenu, przy uwzględnieniu zjawisk ekranowania przez ekrany naturalne i urbanistyczne. Obliczenia wykonano dla roku 2020 oraz dla stanu docelowego, tj. dla roku 2035 dla przedziałów czasu odniesienia równych 16 godzin w ciągu dnia i 8 godzin w ciągu nocy.

Mając na uwadze rosnące natężenie ruchu, w punkcie VI.1 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie zobowiązał inwestora do wykonania, na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu i emisji hałasu w oparciu o istniejące na czas wykonania projektu budowlanego, natężenie ruchu na drogach dojazdowych. W obliczeniach tych inwestor winien uwzględnić również oddziaływanie na drogach serwisowych.

Z kolei, zgodnie z twierdzeniami autorów raportu o oddziaływaniu na środowisko z 2016 r., cyt.: „Odrębnym źródłem hałasu jest ruch lotniczy na lotnisku w Balicach koło Krakowa. W związku z tym, że hałas związany ze startem i lądowaniem samolotów to inny rodzaj hałasu (inne źródło) nie można go kumulować z hałasem komunikacyjnym” (str. 215).

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), są inne niż dla dróg i linii kolejowych, dlatego też nie można odnieść się w tym przypadku do oddziaływań skumulowanych. Niemniej jednak hałas powodowany przez startujące i lądujące samoloty w głównej mierze generowany jest w rejonie lotniska, oddalonego ponad 5 km od początku planowanej północnej obwodnicy Krakowa.

Z przygotowanego przez firmę Kantor Management Consultants w 2010 r., opracowania dotyczącego oddziaływania na klimat akustyczny przedsięwzięć związanych z rozbudową Międzynarodowego Portu Lotniczego im. Jana Pawła II, Kraków – Balice wynika, że dalszy wzrost ilości operacji lotniczych i obsługa 8 mln pasażerów w ciągu roku, nie spowoduje wzrostu poziomu emisji hałasu. Jest to związane z postępem technologicznym jaki ma miejsce w lotnictwie, tj. stałe obniżanie poziomu emisji hałasu przez samoloty oraz stosowane procedury (szczególnie w godzinach nocnych).

Wyniki pomiarów wykonywanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, dalej WIOŚ w Krakowie, w trzech punktach pomiarowych zlokalizowanych w Balicach (po wschodniej stronie lotniska), w Krakowie (po północno-wschodniej stronie lotniska) i w Morawicy (po zachodniej stronie lotniska), potwierdzają, że poziomy dźwięku generowane przez ruch lotniczy nad analizowanym terenem północnej obwodnicy są i będą znacznie niższe od dopuszczalnych poziomów dźwięku i od lokalnego tła akustycznego, nie wpływając na wzrost skumulowanych oddziaływań akustycznych.

W związku ze stwierdzonymi uciążliwościami, związanymi z nadmierną emisją hałasu, generowaną przez projektowaną obwodnicę Krakowa, na znacznej długości trasy, tam gdzie nie są planowane tunele, zaproponowano zastosowanie ekranów akustycznych. Pozwolą one na ograniczenie ponadnormatywnego oddziaływania hałasu wzdłuż nowoprojektowanej inwestycji. W oparciu o analizę prognozowanych oddziaływań akustycznych w rejonie ulic Brzozowej i Spacerowej w Bibicach uznano za zasadne zastosowanie ekranów akustycznych po lewej stronie trasy w km ok. 6+750 do km 7+050. Niemniej jednak z uwagi na postęp urbanizacyjny i zmieniające się zagospodarowanie terenu, w punkcie VI.2 analizowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ pierwszej instancji zobowiązał inwestora do przedstawienia w raporcie, przedkładanym w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko, lokalizacji oraz parametrów technicznych ekranów akustycznych przewidzianych do realizacji wzdłuż projektowanej drogi, uwzględniając, istniejące na czas składania wniosku o pozwolenie na budowę, zagospodarowanie terenu. Dopiero na etapie przygotowywania projektu budowlanego istnieje możliwość weryfikacji dokładnych niwelet drogi, wysokości nasypów itp.

Jeśli chodzi o kwestię specyfiki mikroklimatu w dolinie Prądnika należy wskazać, że zgodnie z informacją zawartą w raporcie z 27 października 2016 r. „*pod względem klimatycznym analizowany teren jest mało zróżnicowany. Jedynie w rejonie doliny Dłubni występuje większa amplituda temperatur, wyższa wilgotność, a także pojawiają się tżm. zastoiska zimnego powietrza (inwersja)*” (str. 136).

W związku z tym, że twierdzenia skarżących, dotyczące nieuwzględnienia w prognozie zanieczyszczeń powietrza mikroklimatu panującego w dolinie Prądnika, są niczym nie poparte i nie znajdują uzasadnienia w przedłożonym materiale dowodowym sprawy, nie zasługują na uwzględnienie. Niezależnie od powyższego wymaga zaznaczenia, że projektowana droga nie wpłynie na poziom zanieczyszczeń powietrza w rejonie doliny Prądnika Białego (Białucha) z uwagi na to, że na tym odcinku zostanie poprowadzona tunelem. Wspomniany tunel, oznaczony na załącznikach graficznych jako TS 04, pozwoli przejść pod ul. Staropolską, Krakowskie Przedmieście, Bankową oraz rzeką Prądnik Biały (Białucha). Tunel o długości 815 m zostanie wykonany metodą górniczą, a na początkowym i końcowym odcinku o łącznej długości ok. 200 m metodą odkrywkową. W tego względu organ odwoławczy nie podziela zarzutu dotyczącego bezpośredniego narażenia mieszkańców ul. Krakowskie Przedmieście na zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody.

Ad. 17)

Mając na uwadze zarzut dotyczący niedoszacowania prognoz ruchu, należy wskazać, że wyniki generalnego pomiaru ruchu, przeprowadzonego w 2010 r. przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, dalej GPR 2010, na które powołują się skarżący, dostępne są na stronie internetowej tej jednostki, pod adresem: <https://www.gddkia.gov.pl/pl/987/gpr-2010>. Z informacji zamieszczonych w ww. serwisie wynika, że GPR 2010 został wykonany na istniejących drogach krajowych, z wyłączeniem odcinków zarządzanych przez prezydentów miast na prawach powiatu. W przywołanym serwisie dostępne są również wyniki pomiaru ruchu na drogach wojewódzkich, wykonanego w 2010 r. na istniejącej sieci dróg wojewódzkich, z wyjątkiem odcinków znajdujących się w miastach na prawach powiatu i nie administrowanych przez Zarządy Dróg Wojewódzkich.

Analiza powyższego wykazała, że na północ od Krakowa pomiarami objęte zostały drogi krajowe nr 94 w stronę Olkusza oraz nr 7 w stronę Słomnik i średni dobowy ruch pojazdów silnikowych na odcinkach położonych najbliżej Krakowa kształtował się na poziomie ok. 16 tys. pojazdów w przypadku drogi krajowej nr 94 i ok. 17 tys. w przypadku drogi krajowej nr 7.

Z kolei w przypadku dróg wojewódzkich pomiary wykazały ruch w ilości ok. 15,7 tys. pojazdów/dobę zarówno na drodze wojewódzkiej nr 794 w kierunku Skały, jak i na drodze wojewódzkiej nr 776 w kierunku Kocmyrzowa.

Przywoływane przez skarżących 34 tys. pojazdów/dobę nie znajduje potwierdzenia w dostępnym materiale dowodowym, w tym w wynikach pomiarów, opublikowanych przez zleceniodawcę GPR 2010.

Argumentacji skarżących przeczą również opublikowane przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, pod adresem: <https://www.gddkia.gov.pl/pl/2551/GPR-2015>, wyniki generalnego pomiaru ruchu, przeprowadzonego w 2015 r. Z informacji zamieszczonych w ww. serwisie wynika, że średni dobowy ruch pojazdów silnikowych na odcinku drogi krajowej nr 94 węzeł Modlnica - Jerzmanowice kształtował się na poziomie ok. 20,1 tys. pojazdów i ok. 17,4 tys. pojazdów w przypadku drogi krajowej nr 7, na odcinku Kraków - Wesoła/Widoma/. Natomiast jeśli chodzi o drogi wojewódzkie, pomiary wykazały ruch w ilości ok. 13,4 tys. pojazdów/dobę na drodze wojewódzkiej nr 794 na odcinku Kraków - Zielonki, ok. 5,8 tys. pojazdów/dobę na drodze wojewódzkiej nr 794 na odcinku Zielonki- Skała i ok. 18,7 tys. pojazdów/dobę na drodze wojewódzkiej nr 776 w kierunku Kocmyrzowa.

Jednocześnie należy wskazać, że autorzy raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowej obwodnicy Krakowa, opracowując prognozę ruchu, uwzględnili oprócz wyników GPR 2010 na drogach krajowych i wojewódzkich, również inne parametry, w tym m.in. pomiary natężenia ruchu miejskiego. Prognoza ruchu uwzględnia zmiany w generacji ruchu, zarówno na obszarze Krakowa, jak i w obszarze gmin Wielka Wieś, Zielonki i Michałowice, wywołane zjawiskiem migracji mieszkańców Krakowa poza miasto, wzrostem liczby ludności, wzrostem ruchliwości mieszkańców oraz wzrostem wskaźnika motoryzacji. Prognoza ta wykonana została w oparciu o źródła wiedzy technicznej dotyczącej modelowania ruchu, model sieci miejskiej Krakowa, opracowanej w ramach Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa 2010, a także badania zachowań komunikacyjnych. W prognozie ruchu na 2035 r. uwzględniono również planowaną do realizacji drogę ekspresową S7 w kierunku Warszawy oraz Trasę Wolbromską

Modelując prognozę natężenia ruchu, wzięto pod uwagę możliwość zwiększenia ruchu na drodze ekspresowej S7, wskutek wykorzystywania przez kierowców podróżujących z południa kraju na północ i odwrotnie, drogi ekspresowej S7 i obwodnicy Krakowa, zamiast planowanej płatnej autostrady A1, co potencjalnie może się przełożyć na wyższe prognozowane natężenie ruchu na przedmiotowej obwodnicy Krakowa.

Organ odwoławczy nie znalazł podstaw do uznania, by prognoza ruchu została niedoszacowana.

Ad. 20)

Odnosząc się do zarzutu użycia do obliczeń zanieczyszczeń powietrza nieaktualnej różnicy wiatrów, należy wskazać, że obliczenia prognozowanych stężeń substancji w powietrzu wykonano

programem komputerowym OPERAT-FB, służącym do obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, emitowanych ze źródeł punktowych, liniowych i powierzchniowych, zgodnie z zał. nr 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87): referencyjne metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu. Pakiet posiada atest Instytutu Ochrony Środowiska w Warszawie nr BA/147/96. Program wykorzystany do obliczeń propagacji zanieczyszczeń komunikacyjnych z północnej obwodnicy Krakowa automatycznie generuje różę wiatrów na podstawie 30-letnich, najbardziej reprezentatywnych dla danego obszaru, okresów obserwacji z katalogu danych meteorologicznych zamieszczonego w programie. Katalog ten zawiera statystykę stanów równowagi dla całego roku, okresu grzewczego i dla okresu letniego oraz komplet róż dla całej Polski z 1981 r. Są to dane anemologiczne z najlepiej zbadanego okresu, a jednocześnie reprezentującego warunki najbardziej niekorzystne dla propagacji zanieczyszczeń powietrza w historii badań klimatu w Polsce i Małopolsce.

Analiza danych z ostatnich lat pozwala zauważyć m.in. łagodne zimy, co jest związane przede wszystkim z cyklicznością zmian klimatu Polski położonej w strefie klimatu przejściowego. Coroczna i wieloletnia zmienność warunków pogodowych jest zjawiskiem normalnym, wynikającym ze ścierania się mas powietrza napływających prawie ze wszystkich stron. Dlatego też najważniejszym czynnikiem, kształtującym klimat w Polsce, jest cyrkulacja atmosferyczna. Mniej więcej właśnie od 1980 roku, napływają do nas, częściej niż to miało miejsce wcześniej, masy powietrza oceanicznego znad północnego Atlantyku, stąd powietrze zimą jest względnie cieplejsze i bardziej wilgotne.

Gdyby uwzględnić aktualną różę wiatrów, pomijając przy tym fakt braku opracowań dla wystarczająco długiego okresu czasu – minimum 10-letniego, analizowany byłby okres, kiedy warunki anemologiczne bardzo sprzyjają dyspersji (rozpraszaniu) zanieczyszczeń w powietrzu.

Związane to jest szczególnie z:

- mniejszą częstością napływu mas z sektora wschodniego o zdecydowanie gorszych warunkach do dyspersji zanieczyszczeń w powietrzu (przewaga przypadków stałej równowagi atmosfery);
- zwiększoną dynamiką procesów atmosferycznych w ostatnich latach, przy dominującej cyrkulacji zachodniej;
- większą, średnią prędkością wiatrów itp.

Efektom uwzględnienia w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowej inwestycji aktualnej róży wiatrów byłoby znaczne zniżenie stężeń zanieczyszczeń w otoczeniu analizowanej drogi, w stosunku do warunków mniej korzystnego rozkładu róży wiatrów, stanów równowagi atmosfery, wysokości warstwy mieszania itp.

Prowadziłoby to zafałszowania wyników, w sytuacji spodziewanego przez naukowców, powrotu do znacznie „mniej korzystnych” warunków przemieszczania się mas powietrza i związanej z tym dyspersji zanieczyszczeń w środowisku, w najbliższych latach po oddaniu do użytku projektowanej północnej obwodnicy Krakowa.

Ad. 21)

Organ odwoławczy podzielił wątpliwości skarżących co do braku w dokumentacji, na podstawie której wydano zaskarżoną decyzję, szczegółowych informacji w zakresie metodyki

przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, dlatego też pismem z dnia 4 lipca 2016 r., znak: DOOŚ-OAI.4200.5.2016.AL.4, wezwał inwestora m. in. do przedstawienia dokładnej i jednolitej metodyki inwentaryzacji fauny przeprowadzonej w latach 2014 – 2015. W odpowiedzi na powyższe inwestor przedstawił wyjaśnienia przy piśmie z dnia 7 września 2016 r. wraz z załączoną jednolitą treścią raportu, w których przedstawiono szczegóły dotyczące metodyki prowadzonych badań, w tym terminy, czas trwania oraz zakres prowadzonych prac. Uszczegółowiono również wyniki inwentaryzacji, przedstawiając liczebność stwierdzonych gatunków. Dodatkowo, w ostatecznym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z 27 października 2016 r., przedłożonym wraz z załącznikiem zawierającym inwentaryzację przyrodniczą, skorygowanym według wezwania GDOŚ z dnia 4 lipca 2016 r., szczegółowo wyjaśniono wątpliwości wskazane przez GDOŚ. Przedstawione dane pozwoliły na przeprowadzenie oceny prawidłowości zastosowanych działań minimalizujących i kompensujących oraz dokonanie korekty części warunków przedstawionych w sentencji przedmiotowej decyzji. Jednocześnie należy wskazać, że w zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie, w punkcie VI został nałożony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej. Wówczas zostaną poddane ponownej weryfikacji oraz ocenie wszystkie rozwiązania z zakresu ochrony fauny i flory, w oparciu o zebrany nowy i zaktualizowany materiał dowodowy, m. in. w postaci badań i inwentaryzacji.

Ad. 22)

W raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w ramach oceny oddziaływania na środowisko przeanalizowano m.in. funkcję i zakres istniejących korytarzy migracyjnych. Z dokumentacji wynika, że w wariancie I przez obszar planowanej inwestycji nie przebiega żaden główny korytarz ekologiczny. Projektowana obwodnica przecina trzy lokalne lądowe korytarze ekologiczne (L11, L06 i L10) oraz cztery miejscowe lądowe korytarze ekologiczne (M36, M37, M33 i M29), w tym M37 Batowice – dol. Prądnika – linia kolejowa, pod którym zaplanowano tunel TS 04 pozwalający przejść dołem pod ul. Staropolską, Krakowskie Przedmieście, do Cegielni oraz potokiem Prądnik Biały (Białucha). Zaprojektowano tunel o długości 815 m, który wykonany będzie w większości metodą górniczą, by nie ingerować w dolinę Prądnika. Zastosowana metoda pozwoli utrzymać dotychczasową drożność korytarza migracyjnego wzdłuż rzeki oraz właściwą łączność ekologiczną pomiędzy siedliskami, co warunkuje brak oddziaływania planowanej inwestycji na gatunki zwierząt żerujące w rejonie użytku ekologicznego „Dolina Prądnika”. Biorąc więc pod uwagę, iż zapewniona zostanie drożność występującego na tym terenie korytarza ekologicznego, a ponadto, w ramach poprawy skuteczności przejścia dla zwierząt, w sentencji przedmiotowej decyzji wskazano konieczność zainstalowania ogrodzeń ochronno – naprowadzających po obu stronach wlotów tunelu nad rzeką Prądnik na odcinku nie krótszym niż 200 m wzdłuż drogi, jak również uwzględniając rozmieszczenie zabudowy na analizowanym terenie (na północ zwarta zabudowa miejscowości Zielonki oraz Marszowice, a na południe miejscowość Witkowice), GDOŚ nie widzi uzasadnienia dla przeniesienia wyjścia z tunelu TS 04.

Ad. 25)

Biorąc pod uwagę zarzut braku informacji na temat prawdopodobieństwa wystąpienia katastrofy górniczej i budowlanej, związanej z drążeniem i eksploatacją tunelu pod terenem zabudowanym w Zielonkach, w ostatecznej wersji raportu z 27 października 2016 r. autorzy wyjaśnili, że tunel w ciągu planowanej północnej obwodnicy Krakowa na terenie gminy Zielonki, realizowany będzie metodą górniczą, a początkowy i końcowy odcinek o łącznej długości około 200 m metodą odkrywkową. Prawdopodobieństwo wystąpienia katastrofy górniczej lub budowlanej, jakie niesie ze sobą budowa tego typu obiektów, związane jest z brakiem dokładnego rozpoznania hydrogeologicznego terenu. Wszelkie awarie i katastrofy mogące powstać w trakcie realizacji tuneli, wynikają ze złego rozpoznania lub zlekceważenia elementarnych zasad inżynierskich. Zagrożenia, wynikające ze zmechanizowanej metody, choć są niewielkie, to jednak należy je minimalizować. Nawet przy rozpoznanej geologii i dobranej technologii nie da się uniknąć osiadania, choć jest ono marginalne. Dużą rolę spełnia instalowanie systemów monitorowania osiadania, które są coraz dokładniejsze, a dane przesyła się online. Dzięki temu operator maszyny drążącej tunel otrzymuje informację o osiadaniach na powierzchni i może natychmiast reagować.

Mając powyższe na uwadze, w celu minimalizacji możliwości wystąpienia tego typu awarii, prace przy budowie tuneli należy poprzedzić precyzyjnymi badaniami hydrogeologiczno – inżynierskimi w celu właściwego rozpoznania terenu. Dodatkowo prace muszą być wykonywane zgodnie ze sztuką inżynierską, przez osoby odpowiednio przeszkolone i przy prowadzonym nadzorze BHP. Stosując się do tych wytycznych zminimalizowane zostanie ryzyko wystąpienia katastrofy górniczej i jej następstw.

Ad. 31)

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego niewiarygodnych danych w zakresie tła zanieczyszczeń powietrza, należy wskazać, że w ostatecznej wersji raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko autorzy wskazali, iż ze względu na inną specyfikę gmin Zielonki, Michałowice i Wielka Wieś w stosunku do miasta Krakowa (intensywność zabudowy, natężenie ruchu, koncentracja przemysłu) do obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza nie przyjęto tła zanieczyszczeń powietrza, pochodzącego ze stacji monitoringu, zlokalizowanych w Krakowie.

Przyjęte tło zanieczyszczeń stanowi średnią ważoną z podanych wartości stężeń średniorocznych uwzględniającą długość odcinka drogi w gminach Michałowice, Wielka Wieś oraz Zielonki. Dla odcinków drogi położonych w Krakowie przyjęto uśrednione tło zanieczyszczeń powietrza z wyżej wymienionych gmin. Co prawda w gminach tych nie prowadzi się pomiarów, bowiem brak jest stacji monitorujących stan powietrza, jednak WIOŚ w Krakowie, określając poziom tła dla tych gmin i terenów ościennych zastosował metodę obliczeniową wykorzystując model propagacji zanieczyszczeń (opracowany przez ATMOTERM), posiłkując się danymi ze stacji zlokalizowanych w Krakowie (ul. Bulwarowa) oraz w Skawinie (str. 138 raportu z 27.10.2016 r.).

Mając na uwadze, że twierdzenia autorów raportu są nieco uproszczone, przez co mogą wydawać się niewiarygodne dla skarżących, celem ustalenia stanu faktycznego sprawy, aby rozwiązać wszelkie wątpliwości, tutejszy organ uzyskał w dniu 28 października 2016 r. wyjaśnienia

bezpośrednio od WIOŚ w Krakowie, w których wskazano, iż aktualny stan jakości powietrza dla gmin Michałowice, Wielka Wieś oraz Zielonki w zakresie:

- pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5}, dwutlenku azotu, dwutlenku siarki i benzo(a)pirenu został określony na podstawie modelowania,
- metali ciężkich – na podstawie pomiarów wykonanych w strefie małopolskiej (Trzebinia, os. ZWM) w 2014 r. oraz
- benzenu – na podstawie metody obiektywnego szacowania.

Wyniki modelowania krajowego pochodzą z „Opracowania prognozy zanieczyszczenia powietrza pyłem drobnym w Polsce na lata 2010, 2015, 2020 wraz z analizą uwarunkowań i oceną kosztów osiągnięcia standardów dla pyłu, określonych projektowaną dyrektywą w sprawie jakości powietrza atmosferycznego i czystsze powietrza dla Europy”, wykonanego na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, dalej GIOŚ, w 2012 roku. Modelowanie polegało na wyznaczeniu przestrzennych rozkładów stężeń. Do obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu dla potrzeb systemu oceny jakości powietrza wybrano model CALPUFF (model dyspersji jakości powietrza) wraz z preprocesorem meteorologicznym CALMET (diagnostyczny 3-wymiarowy model meteorologiczny). Jest to wielowarstwowy, niestacjonarny model w układzie Lagrange’a, uwzględniający rzeźbę terenu oraz czasową i przestrzenną zmienność warunków meteorologicznych w trzech wymiarach. Model przygotowany jest do obliczania stężeń wielu substancji, wyznaczając wpływ danych meteorologicznych, zmiennych w czasie i w przestrzeni na transport, przemiany i depozycję zanieczyszczeń. Równocześnie zawiera moduły umożliwiające ewentualne uwzględnienie transportu zanieczyszczeń nad obszarami wodnymi, wpływu dużych zbiorników wodnych (morza), omywania budynków, suchej i mokrej depozycji, a także prostych przemian chemicznych.

Nadzór nad procesem modelowania oraz analizę wyników modelowania i ich wizualizację na mapie cyfrowej opracowywano w systemie ArcView i ArcGIS. Jako rok bazowy wybrano 2010 rok. Zgodnie z informacją zawartą w ww. opracowaniu dla ostatecznej oceny spełniania przez modelowanie wymagań Dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. *w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrza dla Europy (CAFE)* (Dz. Urz. UE L. 152 z 11.06.2008, str.1), tzw. Dyrektywy CAFE, stosowano błąd względny RDE (Relative Directive Error), a ściślej jego wartość maksymalną dla 90% stacji z badanego obszaru (MRDE). Analizy błędu RDE i błędu względnego (B_w - najczęściej stosowana miara niepewności błędu) wskazały na bardzo dobrą zgodność wyników modelowania z pomiarami na terenie kraju i województwa. W niemal wszystkich punktach pomiarowych, przy obu sposobach wyznaczania niepewności modelowania, błąd był zdecydowanie mniejszy od wymaganych 50%. Zgodnie z zaleceniami GIOŚ, wyniki modelowania należało wykorzystywać do wyznaczania tła substancji do 2015 roku włącznie.

W celu wykonania „Oceny jakości powietrza w województwie małopolskim w 2015 roku” GIOŚ przekazał w 2016 roku wyniki modelowania krajowego, z których wartości dla wybranych podstawowych substancji (w gminach objętych wnioskiem) są następujące:

- gmina Michałowice:
- średnie stężenie pyłu PM₁₀ w roku kalendarzowym na poziomie 36 µg/m³,
- średnie stężenie pyłu PM_{2,5} w roku kalendarzowym na poziomie 26 µg/m³,

- średnie stężenie dwutlenku azotu w roku kalendarzowym na poziomie 24 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie dwutlenku siarki w roku kalendarzowym na poziomie 7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie benzo(a)pirenu w roku kalendarzowym na poziomie 5,0 ng/m^3 ,
- gmina Wielka Wieś:
- średnie stężenie pyłu PM_{10} w roku kalendarzowym na poziomie 34 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie pyłu $\text{PM}_{2.5}$ w roku kalendarzowym na poziomie 23 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie dwutlenku azotu w roku kalendarzowym na poziomie 30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie dwutlenku siarki w roku kalendarzowym na poziomie 7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie benzo(a)pirenu w roku kalendarzowym na poziomie 4,2 ng/m^3 ,
- gmina Zielonki:
- średnie stężenie pyłu PM_{10} w roku kalendarzowym na poziomie 38 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie pyłu $\text{PM}_{2.5}$ w roku kalendarzowym na poziomie 28 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie dwutlenku azotu w roku kalendarzowym na poziomie 26 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie dwutlenku siarki w roku kalendarzowym na poziomie 8 $\mu\text{g}/\text{m}^3$,
- średnie stężenie benzo(a)pirenu w roku kalendarzowym na poziomie 6,0 ng/m^3 .

Przedstawione wartości pochodzą z opracowania „Wyniki modelowania stężeń PM_{10} , $\text{PM}_{2.5}$, SO_2 , NO_2 , B(a)P na potrzeby rocznej oceny jakości powietrza dla roku 2015”, będącego wariantem metody łączenia wyników modelowania stężeń zanieczyszczeń z wynikami pomiarów dla obszaru całego kraju i poszczególnych województw, mającym na celu najlepsze możliwe przybliżenie wyników modelowania do warunków rzeczywistych. Zastosowana procedura bazuje częściowo na rozwiązaniach przedstawionych w raportach technicznych dostępnych na stronie internetowej European Topic Centre on Air Pollution and Climate Change Mitigation (Europejskiego Centrum Tematycznego ds. zanieczyszczenia powietrza i łagodzenia zmian klimatu), działającego w ramach Europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska (w skrócie EIONET). W opracowanym wariancie wykorzystano model CALPUFF oraz WRF-CHEM. Jak wskazał WIOŚ w Krakowie, analiza wyników wskaźników statystycznych błędów wykazała dobre dopasowanie modelu.

Wobec powyższych wyjaśnień, tutejszy organ nie ma podstaw, aby uznać za niewiarygodne dane w zakresie tła zanieczyszczeń powietrza, użyte do obliczeń.

Ad. 33)

Mając na uwadze nieuwzględniony przez RDOŚ w Krakowie postulat, dotyczący obniżenia prędkości maksymalnej do 80 km/h, należy wskazać, że określona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach prędkość projektowa $V_p = 100 \text{ km/h}$ poza terenem zabudowy i $V_p = 80 \text{ km/h}$ w terenie zabudowy nie jest związana z prędkością dopuszczalną, bowiem jest to parametr techniczno-ekonomiczny, któremu są przyporządkowane graniczne wartości elementów drogi, proporcje między nimi oraz zakres wyposażenia drogi. Wnioskowana przez skarżących możliwość obniżenia prędkości dopuszczalnej wynika z warunków bezpieczeństwa ruchu i podlega regulacji w oparciu o przepisy dotyczące ruchu drogowego, które nie stanowią podstawy do określania środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Zobowiązanie do wprowadzenia konkretnych ograniczeń prędkości może prowadzić do naruszenia ww. przepisów, stanowić ingerencję w kompetencje uprawnionego do tego organu oraz skutkować zagrożeniem bezpieczeństwa ruchu.

Jeśli zaś chodzi o nieuwzględniony przez RDOŚ w Krakowie wniosek o zastosowanie cichej nawierzchni na projektowanej obwodnicy Krakowa, należy wyjaśnić, że zakres przedsięwzięcia oraz jego wszelkie zmiany koncepcyjne zależą od inwestora, a rolą organów ochrony środowiska jest ich ocena pod kątem warunków i wymagań środowiskowych.

Zastosowanie cichej nawierzchni na drogach serwisowych, poprowadzenie obwodnicy w wykopie, tunelem lub z użyciem ekranów akustycznych pozwoli na dotrzymanie standardów akustycznych na terenach podlegających ochronie, dlatego organ pierwszej instancji określił warunki realizacji przedsięwzięcia w kształcie zaproponowanym przez wnioskodawcę.

Nałożona w punkcie VII zaskarżonej decyzji analiza porealizacyjna będzie narzędziem sprawdzającym prawidłowość założeń przyjętych do obliczeń w zakresie zanieczyszczeń powietrza, hałasu i skuteczności urządzeń ochrony środowiska.

Wypełniając delegację art. 10 Kpa, GDOŚ przed wydaniem niniejszej decyzji, zawiadomieniem z dnia 20 października 2016 r., znak: DOOŚ-OAI.4200.5.2016.AŁ.20, umożliwił stronom wypowiedzenie się co do zebranych materiałów oraz zgłoszenie ewentualnych żądań. Zawiadomienie zostało zamieszczone na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz ogłoszone w sposób zwyczajowo przyjęty w siedzibie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie, Urzędzie Miasta Krakowa, Urzędzie Gminy Zielonki, Urzędzie Gminy Wielka Wieś.

Ze wskazanego w ww. zawiadomieniu uprawnienia skorzystała Gmina Wielka Wieś, która pismem z dnia 28 października 2016 r., znak: GKOS7225.3.9.2014.15, wniosła o dokonanie, na etapie opracowywania projektu budowlanego, ponownej weryfikacji budynków objętych ochroną akustyczną i zaproponowanie dodatkowych ekranów przeciwhałasowych od km 0+00 do km 1+900 (od węzła Modlnica do planowanego wiaduktu nad ul. Łokietka). Dodatkowo, Gmina Wielka Wieś zwróciła się z wnioskiem o zmianę – na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę - przyjętych rozwiązań komunikacyjnych na skrzyżowaniu planowanej północnej obwodnicy Krakowa z drogą gminną na działce o nr 785 i ul. Studzienki, mających na celu zapewnienie ciągłości przebiegu tych dróg.

Odnosząc się do pierwszego postulatu Gminy Wielka Wieś, należy wskazać, że jak już wcześniej wspomniano, w punkcie VI.2 zaskarżonej decyzji z dnia 15 stycznia 2016 r. RDOŚ w Krakowie zobowiązał inwestora do przedstawienia w raporcie, przedkładanym w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko, kilometrażu oraz parametrów technicznych ekranów akustycznych przewidzianych do realizacji wzdłuż projektowanej drogi, uwzględniając, istniejące na czas składania wniosku o pozwolenie na budowę, zagospodarowanie terenu. Na kolejnym etapie będzie możliwość weryfikacji długości, wysokości i położenia ekranów, przy uwzględnieniu dokładnych niwelet drogi, wysokości nasypów itp.

Jeśli chodzi o drugi wniosek Gminy Wielka Wieś, wymaga zaznaczenia, iż stanowi on w istocie powtórzenie wniosku przedłożonego przez Gminę Wielka Wieś pismem z dnia 25 września 2015 r., znak: GKOS.7225.3.9.2014.15.KS, na który pełnomocnik inwestora udzielił wyczerpującej odpowiedzi pismem z dnia 2 października 2015 r. W przywołanym piśmie pełnomocnik inwestora poinformował, że planowany przebieg dróg serwisowych zapewnia

ciągłość połączenia ul. Studzienki z drogą na działce nr 785, a do pisma załączył graficzny projekt układu komunikacyjnego w rejonie między ul. Studzienki i drogi na dz. nr 785 a ul. Łokietka. Dodatkowo, należy podkreślić, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach prowadzone jest na wniosek inwestora, co oznacza, że analizie organu podlega taki zakres przedsięwzięcia, jaki przedstawi inwestor. Z kolei wprowadzenie nowych elementów do planowanego przedsięwzięcia, w postaci wiaduktu lub tunelu, po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, może spowodować zmianę zakresu przedsięwzięcia i tym samym konieczność zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pismem z dnia 9 listopada 2016 r. uwagi i wnioski przed wydaniem decyzji drugoinstancyjnej złożyło również Stowarzyszenie Moje Zielonki. Skarżący zakwestionowali wyjaśnienia przedłożone pismem pełnomocnika inwestora z dnia 7 września 2016 r., stanowiące odpowiedź na punkty 10, 11, 15, 16, 18, 22, 23, 28, 29 wezwania GDOŚ z dnia 4 lipca 2016 r., przedstawili uwagi do raportu o oddziaływaniu na środowisko z 7 września 2016 r. oraz ponownie wystąpili z wnioskami o:

- a) zastosowanie tzw. cichej nawierzchni na planowanej obwodnicy Krakowa,
- b) obniżenie prędkości maksymalnej ruchu na obwodnicy do 80 km/h.

Odnosząc się do zarzutu w zakresie nieweryfikowalnych i nietrafnych wyjaśnień dotyczących metody wykorzystanej do obliczeń hałasu w środowisku (ad. pkt 10 wezwania GDOŚ), należy wskazać, że obliczenia akustyczne wykonano programem Traffic Noise 2008, który służy do prognozowania poziomu dźwięku w bezpośrednim otoczeniu dróg na podstawie danych teoretycznych lub empirycznych. Stosowana metodyka obliczeniowa opiera się o tzw. tymczasowy model obliczeniowy, zgodny z francuską krajową metodą obliczeniową "NMPB-Routes-96", do której odnosi się francuska norma "XPS 31-133". Metodyka ta jest zalecana w Dyrektywie 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. *odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku*. W załączniku nr II przywołanej Dyrektywy pn.: „Metody oceny wskaźników hałasu” w pkt. 2.2 „Polecane przejściowe metody obliczeń” napisano: „Państwom Członkowskim nie posiadającym krajowych metod obliczeń, lub Państwom Członkowskim zainteresowanym zmianą metod obliczeń poleca się następujące metody: (...) Dla HAŁASU Z RUCHU KOŁOWEGO: francuska krajowa metoda obliczeń „NMPB-Routes - 96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB)”, określona w *Arrêté du mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routières, Journal Officiel du 10 mai 1995, art. 6*” i francuskiej normie „XPS 31-133”. W odniesieniu do danych wejściowych dotyczących emisji, te dokumenty odsyłają do „Guide du bruit des transports terrestres, fascicule prévision des niveaux sonores, CETUR 1980”. Obliczenia wykonane zgodnie z powyższą metodą są powszechnie uznawane za poprawne i odwzorowujące rzeczywistość z taką dokładnością, na jaką pozwala obecny stan wiedzy naukowej.

Jednocześnie pomimo tego, że program Traffic Noise nie wykorzystuje róży wiatrów, wymaga zaznaczenia, że liczy on rozprzestrzenianie hałasu zgodnie z obowiązującymi w kraju i w Unii Europejskiej normami, wytycznymi i aktami prawnymi, dla warunków najbardziej niekorzystnych tj.:

- liczy rozkład hałasu w ciągu doby (dzień/noc), a nie w ciągu roku,

- zakłada, że dla każdego kierunku propagacji, wiatr zawsze wieje od źródła, tj. od drogi w kierunku punktu obserwacji. W rzeczywistości nawet w ciągu doby kierunki wiatrów się zmieniają. Stąd też zmierzone poziomy dźwięku prawie zawsze będą niższe od obliczonych,
- zakłada prędkość wiatru $> 3\text{m/s}$ dla pogody słonecznej i $> 1,5\text{m/s}$ dla pogody pochmurnej, gdyż są to warunki sprzyjające propagacji dźwięku, dające najwyższe wyniki hałasu,
- obliczenia wykonywane są dla najbardziej niekorzystnych warunków meteorologicznych, tj. przy wilgotności względnej powietrza 70% oraz przy temperaturze powietrza 10°C . Są to warunki przy których tłumienie hałasu przez atmosferę jest najmniejsze.

Wobec powyższego, wyjaśnienia przedstawione przez pełnomocnika inwestora są wystarczające i nie budzą wątpliwości organu odwoławczego.

Mając na uwadze zarzut dotyczący aktualnych danych w zakresie oddziaływań akustycznych, generowanych przez samoloty korzystające z lotniska w Balicach (ad. pkt 11 wezwania GDOŚ) należy wskazać, że informacje, których w opinii Stowarzyszenia zabrakło w dokumentacji sprawy, zostały uzupełnione w ostatecznym raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko z dnia 27 października 2016 r. W ww. opracowaniu posłużono się wynikami pomiarów, opublikowanych przez WIOŚ w Krakowie w 2015 r. w „Raporcie o stanie środowiska w województwie małopolskim w roku 2014”, stanowiącym adekwatne i wiarygodne źródło informacji. Wobec powyższego twierdzenia Stowarzyszenia Moje Zielonki są niesłuszne.

Odnosząc się do zarzutu nieuwzględnienia w wykonanych modelach rozkładu ruchu pojazdów, pomiarów ruchu wykonanych przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad w 2015 r., należy wskazać, że GPR 2010, przywołany w raporcie o oddziaływaniu na środowisko jako źródło danych źródłowych jest wykonywany co 5 lat. Odbył się w roku 2010, a następnie w roku 2015. Ze względu na dużą ilość mierzonych danych, ich upublicznienie następuje z pewnym opóźnieniem po zakończonym pomiarze. Generalny pomiar ruchu z roku 2015 jest wciąż opracowywany. Publikacja danych rozpoczęła się w kwietniu 2016 i trwa nadal.

Trudno oczekiwać od inwestora, aby aktualizował raport każdorazowo po ukazaniu się kolejnych danych. Raport o oddziaływaniu na środowisko został opracowany w oparciu o GPR 2010, który stanowi kompletną analizę. Na str. 67 ostatecznej wersji raportu z 27 października 2016 r. autorzy wskazali, że wzory użyte do obliczeń średniogodzinnego natężenia ruchu pojazdów w czasie 16 godzin dnia i 8 godzin nocy są pochodną GPR 2010. Ruch nocny 8- godzinny stanowi około 0,13 ruchu dobowego dla dróg ekspresowych oraz dróg głównych ruchu przyspieszonego według GPR 2010 (źródło: „Synteza Generalnego Pomiaru Ruchu 2010”, tabela nr 14), na bazie którego wykonane zostały obliczenia. Ruch dzienny stanowi dopełnienie natężenia dobowego, czyli $1,00 - 0,13 = 0,87$. Średniogodzinowy ruch stanowi część ruchu dobowego z opisanym powyżej współczynnikiem 0,13 lub 0,87 podzielonym przez liczbę godzin, do których się odnosi (odpowiednio 8 i 16). Przedstawione wyjaśnienia wyczerpują zapytanie tutejszego organu, wskazane w punkcie 15 wezwania z dnia 4 lipca 2016 r.

Kompleksowa prognoza ruchu na drogach dojazdowych do północnej obwodnicy Krakowa (ad. pkt 16 wezwania GDOŚ) została przedłożona przy piśmie pełnomocnika inwestora z dnia 27 października 2016 r.

W kolejnym zarzucie Stowarzyszenie Moje Zielonki, nawiązując do punktu 18 wezwania GDOŚ oraz powołując się na stanowisko Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, uznało za

błędne założenia inwestora, jakoby planowana obwodnica nie miała przenosić części ruchu z północy na południe Polski. Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że przytoczone stanowisko Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa nie odpowiada na istotę pytania zadanego przez organ odwoławczy, tj. czy przedmiotowa inwestycja wraz z drogą ekspresową S7 przejmą ruch z autostrady A1, co nie jest jednoznaczne z ułatwieniem przez północną obwodnicę Krakowa przejazdu z północy na południe Polski. Pełnomocnik inwestora w przedłożonej ostatecznej wersji raportu udzielił wystarczającej i przekonującej odpowiedzi na zadane pytanie.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego prędkości przyjętej do symulacji oddziaływań obwodnicy na otoczenie (ad. pkt 22 wezwania GDOŚ), należy wskazać, że prędkość 100 km/h (dla której wykonane zostały symulacje oddziaływań) stanowi prędkość projektową, zdefiniowaną w § 3 pkt 5 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich użytkowanie (Dz. U. z 2016 r., poz. 124) jako parametr techniczno-ekonomiczny, któremu przyporządkowane są graniczne wartości elementów drogi, proporcje między nimi oraz zakres wyposażenia drogi; prędkość projektowa nie jest związana z prędkością dopuszczalną, o której mowa w przepisach o ruchu drogowym. Z kolei prędkość miarodajna, o której piszą skarżący, zgodnie z definicją zawartą w § 3 pkt 6 ww. rozporządzenia stanowi parametr odwzorowujący prędkość samochodów osobowych w ruchu swobodnym na drodze, służący do ustalania wartości elementów drogi, które ze względu na bezpieczeństwo ruchu powinny być dostosowane do tej prędkości.

Odnosząc się do przełożenia prędkości miarodajnej na rzeczywiste prędkości pojazdów trzeba odwołać się do pochodzenia tego pojęcia. „Prędkość ta została wprowadzona po raz pierwszy do praktyki projektowej w roku 1973 w Niemczech i była wówczas definiowana jako kwantyl 85% prędkości rzeczywistych v_{85} samochodów osobowych w ruchu swobodnym na czystej i mokrej jezdni” (źródło: Inżynieria ruchu drogowego. Teoria i praktyka, Stanisław Gaca, Wojciech Suchorzewski, Marian Tracz, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności WKŁ, Warszawa 2014). Oznacza to, że 85% kierujących będzie się poruszało z prędkością nie wyższą niż prędkość miarodajna, tak więc skoro prędkość miarodajna jest wyższa od przeciętnej prędkości pojazdów w ruchu¹, przyjęcie jej do obliczeń oddziaływań zawyżyłoby wyniki.

Mając na uwadze sugestię Stowarzyszenia, aby powtórzyć ocenę oddziaływania planowanej drogi na klimat akustyczny i warunki arosanitarne terenów sąsiadujących, należy wskazać, że w punkcie VI nałożono na inwestora obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem m.in. zagadnień dotyczących zanieczyszczeń powietrza i oddziaływań akustycznych oraz rozwiązań mających na celu ochronę przed hałasem.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego wskaźnika emisji PM_{2,5} (ad. pkt 23 wezwania GDOŚ), należy wyjaśnić, że zgodnie z informacją zamieszczoną w instrukcji obsługi pakietu oprogramowania do obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym „OPERAT-FB” program oblicza emisję pyłu PM_{2,5} na podstawie łącznej emisji pyłu i udziału frakcji do 2,5 µm. W tym konkretnym przypadku zastosowany został skład frakcyjny pyłu według

¹ Zgodnie z informacją zawartą na str. 13 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z 27 października 2016 r. zakłada się, że prędkość projektowa na terenie zabudowy wyniesie $V_p = 80 \text{ km/h}$, a poza terenem zabudowy $V_p = 100 \text{ km/h}$, z kolei prędkość miarodajna na terenie zabudowy $V_m = 100 \text{ km/h}$, a poza terenem zabudowy $V_m = 110 \text{ km/h}$.

CIDARS (California Emission Inventory Development and Reporting System). Przyjęto skład frakcyjny dla pojazdów osobowych lekkich:

- do 2,5 μm udział 90%
- powyżej 2,5 μm do 10,0 μm 7%
- powyżej 10,0 μm 3%.

Dla samochodów ciężarowych:

- do 2,5 μm udział 92,5%
- powyżej 2,5 μm do 10,0 μm 3,5%
- powyżej 10,0 μm 4%

Program posiada atest Instytutu Ochrony Środowiska w Warszawie nr BA/147/96, potwierdzający jego przydatność do tego typu obliczeń i prawidłowość uzyskiwanych wyników. Z tego względu, zarzut Stowarzyszenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Jeśli chodzi o zarzut dotyczący prognoz zanieczyszczeń powietrza pyłami PM₁₀ i PM_{2,5} (ad. pkt 28 wezwania GDOŚ), należy wskazać, że w roku 2035 wzrasta liczba pojazdów, ale jednocześnie spada jednostkowa emisja pojazdu związana z postępem technologicznym i coraz ostrzejszymi normami emisji. W przypadku wariantu III znacznie większa jest dynamika wzrostu ruchu w późniejszym okresie, natomiast jest on niewielki w okresie zaraz po oddaniu obwodnicy do eksploatacji. Z kolei w wariantcie I dynamika wzrostu ruchu jest większa w okresie wcześniejszym, a mniejsza w późniejszym. Dlatego w przypadku wariantu I spadek jednostkowej emisji powoduje zmniejszenie ogólnej emisji zanieczyszczeń w roku 2035, natomiast w wariantcie III duży wzrost natężenia w późniejszym okresie przewyższa korzyści wynikające z obniżenia się jednostkowej emisji pojazdów.

Należy pamiętać, że w obliczeniach uwzględniana jest także długość odcinka. Wariant I i III różnią się długością, która wpływa na wielkość emisji. Długość drogi w wariantcie I wynosi 11,6 km a w wariantcie III 14,4 km.

Wszystkie wartości obliczone będą zweryfikowane empirycznie w trakcie wykonywania analizy porealizacyjnej. Z doświadczenia wynika, że pomiary hałasu prowadzone w ramach analizy porealizacyjnej są niższe od wartości określonych w obliczeniach symulacyjnych. Jednocześnie istnieje możliwość zweryfikowania danych wejściowych, jak i wyników obliczeń, które stanowią załącznik nr 5 do raportu.

W opinii tutejszego organu, przedstawione wyjaśnienia są racjonalne i przeczą argumentacji Stowarzyszenia Moje Zielonki.

W zakresie wartości tła, przyjętych do obliczeń zanieczyszczeń powietrza (ad. punkt 29 wezwania GDOŚ), tutejszy organ zajął stanowisko w odpowiedzi na zarzut 31, podniesiony przez Stowarzyszenie w piśmie z dnia 30 maja 2016 r., uzupełniającym wniesione odwołanie.

Jednocześnie warto nadmienić, iż tło zanieczyszczeń powietrza dla pyłów PM₁₀ i PM_{2,5}, opracowane przez WIOŚ w Krakowie, opiera się na wynikach pomiarów prowadzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz na modelowaniu matematycznym. Autorzy raportu o oddziaływaniu na środowisko nie mają obowiązku prowadzenia pomiarów zanieczyszczeń powietrza, mogą wykorzystać dane WIOŚ, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu*, załącznik nr 3 – Referencyjne metodyki modelowania poziomu substancji w powietrzu, punkt 1.1. „*Tło substancji, dla których są określone dopuszczalne poziomy w powietrzu, stanowi aktualny stan jakości powietrza określony przez właściwy inspektorat ochrony środowiska jako stężenie uśrednione dla roku. Dla pozostałych substancji tło*

uwzględnia się w wysokości 10 % wartości odniesienia uśrednionej dla roku." Natomiast Stowarzyszenia Moje Zielonki w piśmie z dnia 9 listopada 2016 r. powołuje się na wyrywkowe, chwilowe pomiary stężenia, prowadzone przez nieakredytowaną jednostkę.

Jeśli chodzi o uwagę, w której zakwestionowano kompletność raportu z 7 września 2016 r., należy wskazać, że wymienione przez Stowarzyszenie pisma WIOŚ stanowią załącznik nr 2 i 2.1 do raportu. Autorzy raportu odwołują się do nich bezpośrednio w pierwszym akapicie rozdziału 3.5.2.1. Z kolei pisma pełnomocnika inwestora, przedstawiające np. graficzny rozkład natężeń ruchu na planowanej obwodnicy, stanowią materiał dowodowy zgromadzony przez organ prowadzący postępowanie. W samym raporcie o oddziaływaniu na środowisko odniesiono się do pism jakie wpłynęły do RDOŚ w Krakowie w toku postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji, jednakże pisma te nie stanowią załączników do raportu.

Wnioski Stowarzyszenia Moje Zielonki, dotyczące zastosowania tzw. cichej nawierzchni oraz obniżenia prędkości pojawiły się już w odwołaniu od decyzji RDOŚ w Krakowie, w związku z czym tutejszy organ odniósł się do nich we wcześniejszej części decyzji.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ rozstrzygający w drugiej instancji stwierdził, że zaskarżona decyzja wymagała reformacji w zakresie nałożonych warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Po przeanalizowaniu całości dokumentacji, w tym m.in. wyjaśnień inwestora przekazanych pismem z dnia 7 września 2016 r., przedłożonego przy piśmie pełnomocnika inwestora z dnia 27 października 2016 r. ostatecznego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z 27 października 2016 r., oraz biorąc pod uwagę fakty znane organowi z urzędu, niniejszą decyzją GDOŚ, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylił część warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, nałożonych na inwestora w zaskarżonej decyzji i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W skarżonej decyzji organu pierwszej instancji, jak i poprzedzającym jej wydanie postępowaniu, brak jest naruszeń prawa procesowego bądź materialnego, mogących mieć wpływ na istotę rozstrzygnięcia i tym samym skutkujących uchYLENIEM przez tutejszy organ decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia RDOŚ w Krakowie.

Odwołującym się należy wyjaśnić, że ich żądanie wydania decyzji kasatoryjnej, tj. uchylającej skarżoną decyzję i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, nie może zostać uwzględnione. Decyzja kasatoryjna stanowi wyjątek wśród potencjalnych rozstrzygnięć organu odwoławczego określonych w art. 138 Kpa i tym samym nie może podlegać wykładni rozszerzającej. Stosownie do § 2 art. 138 Kpa, decyzja kasatoryjna zapaść może wyłącznie, gdy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do naruszenia przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Ponadto organ rozpoznający odwołanie zobligowany jest do wykazania braku możliwości zastosowania dodatkowego postępowania uzupełniającego na zasadzie określonej w art. 136 Kpa. Powinnością organu odwoławczego co do zasady jest bowiem merytoryczne rozpatrywanie sprawy.

W toku prowadzonego postępowania odwoławczego organ drugiej instancji podjął się w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego, zgodnie z art. 136 Kpa, wyjaśnienia okoliczności determinujących rozstrzygnięcie, a niewystarczająco udowodnionych przez organ pierwszej instancji. W oparciu o tak uzupełniony materiał dowodowy możliwe było jednoznaczne określenie stanu faktycznego i prawnego, uprawniającego organ drugiej instancji do rozstrzygnięcia sprawy co do meritum.

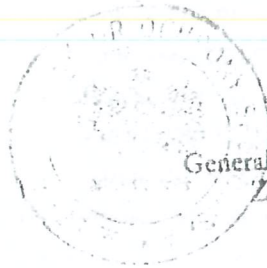
Po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego sprawy organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 15 stycznia 2016 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia i skierowania sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Na decyzję służy stronie skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kaj

Otrzymują:

1. Maria Rapacz- pełnomocnik Województwa Małopolskiego, ul. Bukowska 6/32, 32-050 Skawina,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, Pl. Na Stawach 3, 30-107 Kraków,
3. Stowarzyszenie Moje Zielonki, ul. Zielone Jary 42, 32-087 Zielonki,
4. Krystyna Baran, ul. Krakowskie Przedmieście 90, 32-087 Zielonki,
5. Władysław Baran, ul. Krakowskie Przedmieście 90, 32-087 Zielonki,
6. Iwona Jasiak, ul. Spacerowa 128 A, Bibice, 32-087 Zielonki,
7. Mariusz Jasiak, ul. Spacerowa 128 A, Bibice, 32-087 Zielonki,
8. Bożena Mckibbin, ul. Spacerowa 128 C, Bibice, 32-087 Zielonki,
9. Agnieszka Góra, ul. Spacerowa 126 C, Bibice, 32-087 Zielonki,
10. Wojciech Góra, ul. Spacerowa 126 C, Bibice, 32-087 Zielonki,
11. Marta Moś, ul. Spacerowa 138, Bibice, 32-087 Zielonki,
12. Tadeusz Łysek, ul. Spacerowa 126 B, Bibice, 32-087 Zielonki,
13. Anna Czerepak, ul. Spacerowa 126, Bibice, 32-087 Zielonki,
14. Krzysztof Skwara, ul. Spacerowa 126, Bibice, 32-087 Zielonki,
15. Jolanta Ziętara, ul. Spacerowa 130, Bibice, 32-087 Zielonki,
16. Adam Ziętara, ul. Spacerowa 130, Bibice, 32-087 Zielonki,
17. Grażyna Godzik, ul. Spacerowa 132, Bibice, 32-087 Zielonki,
18. Krzysztof Godzik, ul. Spacerowa 132, Bibice, 32-087 Zielonki,
19. Beata Zabiegaj, ul. Spacerowa 134, Bibice, 32-087 Zielonki,
20. Bogdan Zabiegaj, ul. Spacerowa 134, Bibice, 32-087 Zielonki,
21. Karolina Obara, ul. Spacerowa 138 A, Bibice, 32-087 Zielonki,
22. Marek Obara, ul. Spacerowa 138 A, Bibice, 32-087 Zielonki,
23. Mariusz Przybycień, reprezentujący wspólnoty mieszkaniowe: Krakowskie Przedmieście 1, Krakowskie Przedmieście 2, Krakowskie Przedmieście 3, Krakowskie Przedmieście 7 w Zielonkach, os. Złotej Jesieni 6/71, 31-831 Kraków,
24. Sławomir Kozłowski, reprezentujący JWPE Development Sp. z o.o., ul. Masarska 9/81, 31-534 Kraków,
25. Pozostałe strony postępowania zawiadamiane przez obwieszczenie w trybie art. 49 Kpa,
26. a/a.